

POSTÁS DOLEGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

EGYÉVES MÉRLEG

A nyereségrészesedésről – Felemelik az éjszakai pótlékot – Rentabilitás

A KÖZPONTI VEZETŐSÉG ÜLÉSE

Január 9-én ülésezett szakszervezetünk központi vezetősége. Elsőként az elnökség beszámolt a központi vezetőség két ülése között végzett munkáról. (Ezekről folyamatosan tudósítottuk már olvasóinkat.) Különösen nagy jelentőségű a felkészülés a szakszervezeti alapszervi választásokra, az ezzel kap-

csolatos propaganda, tájékoztatás, a választások segítése és ellenőrzése. A központi vezetőség a jelentést elfogadta. Ezután Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója adott tájékoztatást a posta 1968. évi tervteljesítéséről és az 1969–70. évi tervfeladatokról.

A szakszervezet vezetőségével közösen foglalt állást a vezérigazgatóság az egyes dolgozó kategóriák bérszint-

jének növelésében, elsősorban azokon a területeken, ahol a munkaerőhiány gondot okozott.

Lakásfejlesztési program

A jövőben is irányelv: a bérfejlesztéssel kapcsolatos lehetőségeket ne aprózzák el, hanem ott fejlesszenek, ahol az indokolt. Határozatot hoztak az üdülőhelyek korszerűsítésére, hétévi pihenők létesítésére.

Az elmúlt évi eredményekről szólva Horn Dezső kiemelte a lakott helyek távbeszélő-állomással való ellátását, amelyben kezdeményező készségben és eredményekben a Budapesti vidéki Posta-igazgatóság jár elől jó példával. Az eredmény: közel 500 lakott település kapott telefont. (Folytatás a 2. oldalon.)

A nyereségrészesedés: 16–17 nap

Köztudott, hogy 1968. január 1-től a posta is az új gazdasági mechanizmus jegyében végezte feladatát, s ennek eredményeként olyan gazdasági alapok képződtek, amelyek biztosítják a további fejlődést. Hangzottak az eredmények azt igazolják, hogy az új gazdaságirányítási rendszert postai vonatkozásban jól alkalmazták, s így az állásuk zökkenők nélkül történt. A szolgáltatások igénybevétele az elmúlt évhez viszonyítva

mondotta, majd a továbbiakban szólt a távbeszélőkapacitás jelentős bővüléséről, a szolgáltatások minőségének javulásáról. A rádió- és televízió-sugárzásnál például nagymértékben csökkent a zavaridő. A helyközi távbeszélésnél is sikerült a megfelelő szintet tartani. Viszont a gépi kapcsolású központoknál, fővárosi és vidéki viszonylatban egyaránt, növekedtek a hibák. Az üzemszervezési iroda megbízást kapott arra, hogy kidolgozza a szolgáltatások minőségét kifejező mutatórendszer. Ennek birtokában a jövőben hatékonyabbá válik az ellenőrzés, s így természetesen a szükséges intézkedéseket is gyorsabban megteszik.

Így kerül sor az alábbi üdülő korszerűsítésére, bővítésére, illetve a római-parti hétvégi pihenő megépítésére. A vezérigazgatóság a lakásfejlesztési program keretén belül is intézkedést tervezett, de a vonatkozó felsőbb határozat csak a közelmúltban jelent meg, s így ezután kerülhet sor egy konkrét, postai vonatkozású lakásfejlesztési program kialakítására.

Valljuk be, hogy egy kicsit drukoltunk. A postások tízezreinek helytállása, a vezetők előrelátása biztosította a sikert. Mert nyugodtan nevezhetjük sikernek az ország közvéleménye előtt letett nagy vizsgát.

Igaz, ez évben sokat tréningeztünk hozzá. Több más olyan feladatot kellett megoldani, amelyek hasonlóak voltak a csúcsgazdálkodáshoz. Mi több, a csúcsgazdálkodás tulajdonképpen nem is decemberben kezdődött, hanem már novemberben – legalábbis a vele való foglalkozás. A postai díjszabások megváltoztatása már novemberből csúcsgazdálkodási hangulatot teremtett. Megtöbbszörözött a felvilágosítások száma, nagyobb figyelmet kellett szentelni a küldemények berentesítésére, és még több türelemmel kellett foglalkozni az ügyfelekkel.

Aztán jött december. A csomagszállításhoz, mint arról már beszámoltunk, a posta igénybe vette a különféle autóközlekedési vállalatokat, a FOSPED-et, a MÁV-ot, s mindenekelőtt saját munkatársaitól kért többlet. A szállítás megoldása volt az elsődleges, és az előbb említett külső vállalatok kívül a Posta Központi Járőrtelére hárult – annak nem is legmodernebb gépkocsiparkjára – a lebonyolítás. Különösen december 22 és 23 volt kritikus, mert ha azokban a napokban nem sikerül a feldolgozás és kézbesítés, az egész karácsonyi csomagszállítás elúszik. Ezekben a napokban is túljutottunk. Ehhez azonban decemberben például a 78-as hivatalban 653 ezer csomagot kellett feldolgozni, a Budapest 70-esben pedig 235 ezret. Ez bizony azt jelentette, hogy a kézbesítőknek több napot át az átlag csomagmennyiség háromszorosa kellett kihordaniuk. Ez vonatkozik a levélkézbesítésre is. Decemberben a budapesti 72-es hivatalon 41 millió 297 ezer belföldi levél ment keresztül, a 62-es hivatalnál pedig 22 millió 891 ezer. A nemzetközi levélforgalom is megközelítette a 20 milliót, s ebből 11 millió volt a kimenő levelek száma.

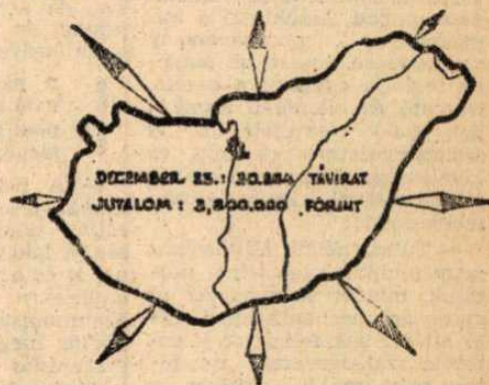
Többször említettük budapesti postahivatalok nevét, de a vidékiek sem maradtak el. Ugyanígyen lelkesedéssel, hozzáértéssel végezték munkájukat Miskolcon, Fehérváron, Győrben, Szolnokon, Dombóváron, Kecskeméten, Szegeden az igazgatóságok, mint a fővárosban. A vidékiek javára irándó, hogy náluk kisebb létszámmal kellett megbirkózni a növekedéssel.

Találkozunk csökkenéssel is. Kevesebb expresszlevelet kellett kézbesíteni, s ez jelenleg nem panaszolható, mert így sikerült a Budapest 4-es és 11-es hivataloknál elérni, hogy a napközben érkezett táviratokat két óra alatt kézbesítették.

A távközlésnél is már karácsony előtt kezdődött a csúcsgazdálkodás. Számukra a nagy feladatot a kommunista pártok tanácskozási előkészítő ülések jelentették, no és az olimpia. Ezek lebonyolítása után következett a karácsonyi és újévi csúcsgazdálkodás.

A Budapesti Központi Táviróhivatalnál a múlt évi táviratfelvételek száma: 1 millió 470 ezer volt; közel 6 százalékos növekedés 1967-hez képest. Legerősebb forgalmi napjuk december 23, amikor 30 284 táviratot vettek fel. Érdekes módon csökken a díztáviratok száma, mert jelenleg formájában a díztávirat még nem karácsonyi ajándék, sőt a jókívánságok közlésére is megítéltebb a levél. A belföldi távbeszélő-forgalom napjainkban 18–19 ezer beszélgetés, viszont decemberben több alkalommal elérte a 21 ezret.

A nemzetközi magánjellegű beszélgetések legnagyobb száma is a decemberi ünnepekre jutott. Ezért már előzőleg propagálták a külföldi előjegyzések lehetőségét, s akik időben közölték, hogy mikor akarnak beszélni, a kívánt időpontban megtalálták a kapcsolatot szeretteikkel. A legtöbb karácsonyi beszélgetés Ausztriával, az NSZK-val, Svájcjal és a Szovjetunióval történt.

A gazdasági vezetés mindenhol nagy hozzáértéssel tanúskodott. Hogyan álltak helyt a szakszervezeti szervek? Erről is csak elismeréssel szólhatunk, hiszen az emberek hangulata, szorgalma nem választható el a szakszervezet tevékenységétől. Részt vettek az átcsoportosításokban, a postásünnepet erősítésében, a brigádok kialakításában, s abban is, hogy hangsúlyozták: a dolgozókat az erkölcsi elismerés mellett az anyagi jutalmazás is megilleti. Kétségtelen: könnyebb volt az embereket több és jobb munkára serkenteni, amikor e kérdést alátámasztotta az előző időkhoz képest nagyobb bérfejlesztés. Amikor nemcsak túlórákat kértünk, hanem lehetővé vált a munkaidő utáni, a hivatalon belüli, alkalmi munkavállalás, amely tetemes összeget jelentett mindenki számára. S a szakszervezetek kérték, hogy haladéktalanul honorálják a csúcsgazdálkodásban résztvevők tevékenységét. A 3 millió 800 ezer forintból 1 millió a budapesti igazgatóságot illeti, a többi a vidékieket.

V. E.

A nyereségrészesedésről – Felemelik az éjszakai pótlékot – Rentabilitás

(Folytatás az 1. oldalról.)

A kivitelezésben nagy segítséget jelentett a tanácsai szervek anyagi hozzájárulása és a lakosság társadalmi munkája, nem beszélve a távírómunkások áldozatkészségéről. A további program szerint: 1969 végére, valamennyi lakott hely távbeszélő-ellátása megoldódik.

Megjegyezzük: a hírközlés fejlődését hosszú távon meghatározó fejlesztési célkitűzések kidolgozása 1968 fontos feladata volt. Elemezték az elmúlt 17 éves fejlődést, s ebből kiindulva határozzák meg az elkövetkezendő 15 év fejlesztési irányát. Az elkészült tanulmányokat a megfelelő fórumokon vitatják meg, s egyes igazgatóságokkal kiegészítő anyagokat dolgoztatnak ki. Ezek a munkálatok mintegy jelzik a IV. ötéves terv kidolgozását is. Ezek után tér rá az 1969–70 feladataira.

1969–70 terveiről

Az előzetes számítások szerint a szolgáltatások utáni díjbevételek 1968-hoz viszonyítva, 6,6 százalékkal növekednek. Az ipari és építőipari termelés volumenét 5 százalékos növekedésben határozták meg, a posta teljes teljesítményi volumene 1969-ben — a tervek szerint — meghaladja a 4,6 milliárdot, 1970-ben pedig a 4,8 milliárdot. A munkaerőhelyzet lényeges változásával nem lehet számolni, de jövőre 500 fős létszámnövekedés várható, s így a posta összlétszáma eléri az 53 ezret. Hasonló növekedéssel lehet számolni 1970-re is. Mindezekből következők: igen körültekintő gondossággal kell tervezni és biztosítani minden területen a termelékenység megfelelő szintű növekedését. Fejlesztési lehetőségeink az adott két esztendőben mintegy 3 százalékkal növekszik. Alapvető feladat:

a megkezdett és folyamatban levő nagy beruházásaink az ütemtervek szerint fejeződjenek be, s a meglevő befizetésekkel állomány pedig csökkenjen.

Az 1969-es fejlesztési programban jelentős helyet foglal el a Budapest–Nyíregyháza vonalvillamosítással kapcsolatos távkábelépítési munka, ezen felül a Budapest–Mártóc közti kisköziális kábel-

szek kidolgozása 1968 fontos feladata volt. Elemezték az elmúlt 17 éves fejlődést, s ebből kiindulva határozzák meg az elkövetkezendő 15 év fejlesztési irányát. Az elkészült tanulmányokat a megfelelő fórumokon vitatják meg, s egyes igazgatóságokkal kiegészítő anyagokat dolgoztatnak ki. Ezek a munkálatok mintegy jelzik a IV. ötéves terv kidolgozását is. Ezek után tér rá az 1969–70 feladataira.

irány kiépítése, majd ennek folytatása Szeged irányában, az országhatárig. Tovább kell folytatnunk a győri göckörzet kiépítését és a Jugoszlávia irányába épülő mikrohullámú összeköttetést.

Be kell fejezni végre a Budapest 100-as objektumot, s új, korszerű hivatalok építenek Nyíregyházán, valamint elő kell készíteni a salgótarjáni új hivatal létesítését. Ezen túl el akarjuk érni, hogy évente legalább 20–25 új kis postahivatal létesüljön.

Gyors ütemben folytatjuk a Kábelüzem új telephelyének létesítését, s be kell indítani a PEKÜ új telephelyének építését. Folytatni kell továbbra is a munkásszállások építését. A korszerű egyenruhákat hamarosan gyártják. Megkezdjük a már említett lakásépítési tervünk végrehajtását. A legfontosabb:

az önállóan gazdálkodó postaszervek most már valóban éljenek a számukra biztosított önállósággal.

ezt kívánja a posta-összérdeke is — mondotta — befejezésül Horn Dező, sok sikert kívánva az új évre minden választott szakszervezeti tisztségviselőnek.

Hatáskör és felelősség

A témához kapcsolódva Bíró Bódis József, szakszervezetünk titkára szövegezte fel. Bevezetőjében hangsúlyozta:

társadalmunkban a szakszervezetek egyik alapvető feladata a vállalatok termelési és gazdálkodási tevékenységének segítése, s ez vonatkozik a Postások Szakszervezetére is.

Figyelmeztetett: e feladatokat nem szabad leszűkíteni a hagyományos munkaverseny szervezésére, hiszen az magába foglalja egyúttal a vezető, irányító és ellenőrző munkában való részvételt is. A szakszervezetnek ez joga és kötelessége. Horn elvtárs jellemezte a kapcsolatos megjegyzéseket:

Túlzás nélkül állíthatjuk: nagy munkát végeztek a postások, minden szinten. Az új gazdasági mechanizmusra való áttérés sok feladatot jelentett a szakszervezeti mozgáalom számára is. Amikor a párt- és állami határozatoknak megfelelően megkezdődött a feladat végrehajtását, az eredményeket illetően nem voltak olyan reményeink, mint amilyet az élet, a postások munkája produkált. Különösen örvendetes a műszaki fejlesztés ütemének gyorsulása és a minőségi javulás, amelynek kezdeti jelei már meg is mutatkoznak. Egy szóval: növekedett a posta, illetve az önálló gazdálkodást végző postaszervek hatásköre, felelőssége. Nagyobb lehetőségek nyíltak a helyi kezdeményezések kibontakoztatására. Ez jellemző a szakszervezetre is — hangoztatta. Majd kijelentette:

a középfokú postaszervek vezetői, igyekeztek megbirkózni az új feladatokkal, de a fejlesztés területén több segítséget igényelnek.

az építőipari vállalatokkal való rossz együttműködésre. E vonatkozásban javasolta a már jól bevált szocialista együttműködési szerződéseket megkötését. Megemlékezett a szocialista brigádmozgalomról, s bejelentette, hogy ez év február 14-én a postán, majd március 28-án tartják meg az országos szocialista brigádvezetői értekezletet. Az elmúlt év gyenge pontjaként említette az újítomozgalmat, ugyanis a beadott újítások száma lényegesen csökkent.

A visszaesés okát sokan az újítási rendelettel magyarázták, viszont elfeledtek a megfelelő propagandáról, az újítási feladatokról alapos kimunkáltságról.

Feltétlenül arra kell törekedni, hogy az újítomozgalmat ismét fellendüljön. E célból az új kormányrendelet alapján módosítják a posta újítási szabályzatát is.

Javasolta, hogy a központi vezetőség mondjon köszönetet a postás dolgozóknak, a szakszervezeti tisztségviselőknak az elmúlt esztendőben végzett munkáért, bízva abban, hogy az 1969–70-es tervek teljesítése érdekében is a tőlük megszokott lelkesedéssel megtesznek mindent. Ezután részletesen tárgyalta a 2,9 százalékos beszállítási növekedésen belüli fejlesztéseket, utalt az év végi jutalom elosztásával kapcsolatos tennivalókra, arra, hogy a szakszervezet javasolja: a hírlap-kézbesítők és árusok év végi részesedését a többi postás

dolgozóra vonatkozó rendszer alapján állapítsák meg. Bejelentette, hogy közel 5000 dolgozó munkakezdését csökkentették, nagyobb figyelmet fordítottak a munkakörülmények javítására, a munkahelyek korszerűsítésére, több helyütt korszerű munkaruhákat rendszeresítettek, s elkészült az új postai egyenruhákra vonatkozó javaslat is. Aláhúzták a munkakörülmények javításában többet is lehetett volna tenni, ha arra jobban felkészülünk.

A tennivalókról szólva elmondotta: 1969-ben bérfejlesztés vonatkozásában, hasonló lehetőségekkel számoltunk, mint az elmúlt évben. A szakszervezet javasolja: vizsgálják és oldják meg, hogy az 1964 előtt más szerveknél szerzett és a postánál hasznosított szakképzettséget is figyelembe vegyék a besorolásoknál.

Emeljék fel az éjszakai pótlék mértékét, különösen azokon a munkahelyeken, ahol az éjszakai munkaállandó és igen nagy a munka intenzitása, valamint a távíró- és távbeszélő-központokban, ahol a szolgálatot nagy többségben nők látják el.

E problémákat a dolgozók és a tisztségviselők teszik szóvá és javasolják megoldani, tehát érdemben kell ezekkel foglalkozni. Az elnökség szükségesnek tartja, hogy az önállóságot figyelembe véve, központilag alakítsák ki a bérpolitikát, ezért szükséges a bérezési és az anyagi ösztönzés helyzetének felmérése is.

Gyorsabban javítsuk a munkakörülményeket

Fel kell készülni a további munkaidő-csökkentésre, amely igen nagy gondot jelent. Eddig ugyanis olyan területeken történt csökkentés, amelyek nincsenek közvetlenül kapcsolatban a lakossággal. A postahivatalok nyitvatartásánál már más a helyzet. Eppen ezért 1969-ben csak egész szűk területen kerülhet sor a 44 órás munkaidő bevezetésére, a III. ötéves terv hátralévő 2 esztendejében viszont

gyorsítani kell a munkakörülmények javítását, a szociális, kulturális és munkaszervezeti helyzet rendezését. Ha lehet, az előirányoztnál több anyagi erőt is fordítsunk a posta és célra. Nem megnyugtató a PEKÜ és a miskolci munkásszállás előkészítése.

A szakszervezeti szervek tervezésben való közreműködésében pozitívak a tendenciák. Utalt a lehetőségekre, hatáskörök megnövekedésére, ezzel kapcsolatosan az elnökség nevében kérte a központi vezetőséget az ide vonatkozó határozattervezet határozattá

Adjanak gépkocsit a körzetmestereknek

A két beszámoló feletti vitában felszólalt dr. Mosonyi Ferenc (Budapest). Idősebbnek tartotta a szállítás korszerűsítését. Szabó Géza (Sárospatak) kijelentette: a Miskolci Postaigazgatóság területén, jelentős a javulás az élet- és munkakörülményekben. Együtt után épülnek a postaházak, a karbantartások viszont gondot jelent. Felhívta a figyelmet a létszámlányra és a szakmai képzettségre egyes területeken tapasztalt alacsony színvonalra. sürgette a körzetmesterek gépkocsival való ellátását. Tóth Anna (Székesfehérvár): a távbeszélő-központban dolgozók a mostoha munkakörülmények ellenére is becsülettel munkát végeznek. A legutóbbi taggyűlésen bírálták a rossz munkakörülményeket, hangsúlyozták, jobb világlátást kérnek — évek óta

hiába. Hargittai Antal (Budapest): a műszaki értelmiség is egyre inkább részt kíván venni a szocialista munkaversenyben. A Tanácsköztársaság tiszteletére forradalmi műszakot terveznek. A szakmai továbbképzés korszerűsítését sürgette. Oroszlányi Ferencné (Budapest): a bérekkel kapcsolatosan tett észrevételt. Török Ferenc (Budapest), a műszaki bizottság vezetője szövegezte az oktatási intézmények tematikájának szükséges módosításáról, hogy az oktatás színvonalban legyen a technikai fejlődéssel. Végül Besenyei Miklós, szakszervezetünk főtájkára szövegezte:

Az új gazdasági mechanizmus első esztendeje kiálta a gyakorlati próbát, s ez nem csupán a gazdasági vezetők, hanem az összes postás dolgo-

Milliók munkakörülményekre

A Posta Munkavédelmi Szabályzatának 14. pontja — az új gazdasági mechanizmus követelményeinek megfelelően — a középfokú postai és a velük együttműködő szakszervezeti szervek hatáskörébe utalta a munkavédelmi intézkedési tervek készítését. A középfokú postaszervek — a szakszervezeti szervekkel egyetértésben — a 6/1967. (X. 8.) számú SZOT Szab. 10. §-a alapján, a többi tervekkel összhangban gondoskodtak a munkakörülmények fejlesztéséről. Változás az is, hogy a munkavédelmi problémák megoldására anyagilag is kedvezőbbek a feltételek, lehetőségek. A középfokú postaszervek e célok megvalósítására 1969-re csaknem 200 millió Ft-ot irányoztak elő. Új postahivatalok, üzemek, üzemrészlek létesítésére, korszerűsítésére a tervek szerint összesen 138 millió forintot fordítanak.

Jelentős az üzemegészségügyi és szociális létesítmények (öltözők, mosdók, zuhanyozók, munkásszállások, pihenőhelyiségek stb.) tekintetében mutatkozó elmaradás felszámolására előirányzott 26,5 millió forint. Ebből az összegből a Miskolci, Pécsi és Soproni Postaigazgatóság mintegy 10 millió forintot költséggel korszerű munkásszállások létesítését tervezi. A veszélyforrások és az egészségügyi ártalmak megszüntetésére összesen 27,8 millió forintot biztosítottak. Ebből a fizikai és szellemi munka könnyítésére 14 milliót, érintésvédelemre, korszerű mesterséges világítás kialakítására és egyéni védőeszközök és védőöltözetek beszerzésére további 10 milliót terveznek. A nagy létszámot befogadó távbeszélő kapcsoló helyiségek és kézbesítő termek mesterséges szellőzésének megoldására 1,1 milliót irányoztak elő. A nagyforgalmú pályaudvari postahivatalokban a szállításnál keletkező porsszennyeződés megszüntetésére 330 ezer Ft-ot fordítanak. Négy postaigazgatóság a szabványtalan erőszármű keresztesek megszüntetésére összesen 230 ezer Ft-ot biztosított.

1969. a munkakörülmények fejlesztése terén kedvező, de a tervezett fejlesztési feladatok határidőre történő megvalósítását év közben rendszeresen ellenőrizni kell. Ezért a szakszervezeti központosítottaknak nagyobb gondot az ellenőrzés megszervezésére. Ugyanakkor szerezzenek érvényt annak, hogy a jóváhagyott munkavédelmi intézkedési tervekkel elérni csak az illetékes szakszervezeti központosított (szk., tb.) hozzájárulásával lehet.

Maur Emil

zók érdekét is szolgálja. Mint eszköz, elősegíti a posta műszaki színvonalának fejlesztését, jövedelme növelését, a dolgozók életkörülményeinek javítását. Ezért kötelessége a szakszervezetnek támogatni a jövőben is a tervek végrehajtását. Feladatuk megértetni a dolgozókkal a célok és az eszközök összhangjának fontosságát — mondotta. Utalt arra, hogy az információt

mind lefelé, mind felfelé intenzívebbé kell tenni, mert

így érthetőbbé válnak a tennivalók, de felszínre kerülnek a munka közben felmerülő problémák, sőt a tartalékok is. A szakszervezet funkciója: a különböző fórumokon megértetni a dolgozókkal a tennivalókat.

Legyen szociális programunk!

A jogok most már biztosítottak, tehát élni kell tudni azokkal. Hangsúlyozta: legyen a szakszervezetnek szociális programja, amelyet céltudatosan, fokról fokra old meg.

A felszólalásokra válaszolt Horn Dező, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója. Kijelentette: a bérfejlesztésben ez évben is a szakszervezet, a Központi Vezetőség véleménye a mérvadó. A hírlapterjesztők problémáját megoldják,

letve a szakszervezetnek a posta tervezésében történő közreműködésére vonatkozó tervezetet a felmerült kiegészítésekkel határozatként elfogadják.

Végezetül Besenyei Miklós főtájkára az év első központi vezetőségi ülésén boldog új esztendőt kívánt a jelenlevőknek, hozzátartozóiknak és rajtuk keresztül minden szakszervezeti tisztségviselőnek, szervezett postás dolgozónak.

B. Gy.

Egy interpellálás visszhangja

Tóth Anna, a központi vezetőség tagja Székesfehérvár 1. sz. postahivatal szb-tájkára megtette a magáét, a hivatal távbeszélő-központjában dolgozó 45 nő rossz munkakörülményeit tette szóvá a központi vezetőség ülésén. Telefonon hívtuk fel, érdeklődve, hogyan fogadták a dolgozó nők.

— Örömmel! Horn elvtárs ígéretére sokat adnak, hiszen a távbeszélőközpontban 13 év óta nem volt nagy karbantartás, nagy a zsúfoltság, rosszak a szociális körülmények, a szellőzés stb. Három dolgozónak van egy öltözőszekrény helyhiány miatt. Már félnek bejönni dolgozni. Egyöntetű a vélemény: ne a régi bővítést, hanem létesítsenek új, korszerű központot. Tudomásunk szerint a Budapesti vidéki Postaigazgatóságnak új épületre nincs pénze. De talán, ha a bővítés összegét a városi tanács anyagi hozzájárulásával kiegészítik, megoldhatnák hosszú időre problémáinkat, amelyek egyúttal a város lakóinak problémái is. E telefonbeszélgetés is több mint 4 óra múlva jött létre. Pedig nem is olyan forgalmas a nap.

Várjuk Horn elvtárs segítségét!

Történelem — egy ember életében

Hogyan tükörzi egy ember élete a történelmet? Akkor is izgalmas kérdés ez, hogyha nem „történelmet formáló” vezető személyiségről van szó, hanem egy „hétköznapi” emberről. Élete kezdetétől — munkába állásától — a postához és a proletársághoz köti sorsának minden lényeges mozzanata, fordulata Molnár Jánost, aki egyidős a századdal, 1900-ban született...

„Károly király is azt mondta...”

17 éves volt, amikor a budapesti Központi Táviró Hivatalban rá, a fiatal táviratkészítőre már felfigyeltek és hallgattak idősebb társai is. Szakszervezeti bizalmának válsztották. Egy napon a csoportvezető behívta:

— Mit csinál maga itt?
— Táviratokat kézbesíték.
— Azt tudjuk. De azt is, hogy maga politikailag szervezi és láttatja a postásokat. Mit akarnak?

— Azt, hogy több fizetést kapjanak a postások, hogy napi 12—14 óra helyett 8-at dolgozzanak, s őket is megilletse az általános egyenlő titkos választójog!

— Tehát mégis láttatja a postásokat!

A fiatal Molnár János bogár-barna szeme megvilágult úgy, mint most is, amikor több mint 50 év távlatából erre visszaemlékezik, s azt válaszolta:

— IV. Károly király a tavalyi koronázás alkalmával monddta: a monarchiában mindenkit meg kell illesse az általános egyenlő titkos választójog. Hát miért ne mondhatnám, ha Károly király is...?

Es annyi év múltán is, most nevetünk ezen a szinte személyes válaszon, s a burkolt, de beleköthetetlen gúnyon. Nem is foghatták perbe, fegyelmibe Molnár: de két nap múlva viszont ott volt kezében a katonai behívó. Meg sem állhatott Pilsenig, a 69. közös gyalogezredig. Az olasz frontra vitték, megsebesült. Alighogy lábadozott, átvitték Romániába.

Ott hallottuk hírét az őszirózsás forradalomnak. Hazai! Hazai! Ezt mondtuk és gyalog mentünk Orsováig, majd onnan vonattal a forradalmas fővárosba. 1918. december 6-án érkezünk, s azt hittük, leszerelhetünk. De megjelent a Károlyi-kormány rendelete; az 1895 és 1900 között születettek le nem szerelhetők, szolgáltni kell a haza védelméért. Molnár János így került az I. nemzeti tüzérezredhez, a Hungária körúti lakónyába. Ott lett az ezred főbizalmja.

Az külön izgalmas „regényfejezet” volna például, hogy éppen most 50 éve, 1919 január-február fordulóján hogyan lett koronatanúja és leplezője az egyik első ellenforradalmi, katonai puccs-szerűletnek. Autón vitték a várba a miniszterelnökségre Molnár és Károlyi Gyula, Berenkey Dénes miniszterelnök és az egész minisztertanács előtt leplezte le a konspirációt.

Nagy híre ment a dolognak és Molnár János okos, következetes forradalmi magatartásának. Aztán a proletárdiktatúra kikiáltása után tagja lett a Vörös Hadseregnek. Tervekenységét maga Stromfeld Aurél vezérkari főnök elismerte és méltányolta. Molnár János, az ezred politikai tisztje akkor nem volt még 20 éves.

A román királyi csapatok támadása után, az április 19-i felhívást követően két nap múlva már megkezdte működését (április 12) a szolnoki Nemzeti Szállóban a tisztántúli hadseregek főparancsnoksága, Stromfeld irányításával. Alapvető stratégiai céljuk: a román offenzíva megállítás.

A tisztántúli harcok

Napok, sőt úgyszólván órák alatt szervezték meg a 250 kilométer hosszú tisztántúli frontot. A volt politikai tiszt emlékei sodró erejűek ma is. A tüzérségi párharc és a hullámlázó — váltakozó rohamok éppen olyan szívszorítóak, mint az, hogy az ellenséges támadással egyidőben a belső árulásnak is keresztüljébe kerültek. Molnár tüzérezred a karcai frontszakaszon vívta nehéz harcát. A szégyenletes és tragikus emlékü történelmi árulás, mint ismeretes, Debrecen—Nyíregyháza térségében következett be, ahol Kratochvíl ezredes parancsnoksága alatt a kulcspozíciót betöltő úgyszólván székeljadosztály letette a fegyvert. Ez megrendítette az egész keleti frontot, hiszen egy döntő szakaszon „átszakadt” a román támadás.

E tények a „nagy történelemből” sajnos jól ismertek. Most emberközelségben döbben meg, amikor Molnár János arról beszél, hogy „kicsiben” ugyanez történt a Karcagnál harcoló tüzérezred életében is. Miközben a vöröskatonák vértüket ontva önfeláldozóan küzdtek a királyi román seregek túleréje ellen — a tisztikar egy kastélyban összeült és elhatározta az átállást, majd lepedőkből vágott fehér zászlók alatt vonultak a román állások felé.

A visszavonuláskor a csapatok körében Török Ferencnél találkozott Kun Bélával.

— Azt hiszen — mondja ez a ma 69 éves, de erőteljes életkedvű férfi — keresen látták könnyezni Kun Bélát. Én ott láttam... De azt is láttam, hogy a néhány pillanatnyi megrendülés után ismét tetterős és harcot továbbvinni akaró vezér lett... Követték őt mindannyian, tovább harcoltunk!

Az árulás és túlerő folytoni összeroppantott tisztántúli frontot Stromfeld Aurél zseniális stratégiai tervével Szolnokon, Tokajnál és Tiszafürednél 3 hídfőállásra összpontosították. S máris észak felé is kellett figyelni, mert április 29-én a cseh burzsoá csapatok átlépték a párizsi békekonzferencián megállapított demarkációs vonalat.

Győzelem északon

Kun Béla és Szamuely (a szociáldemokrata Böhmmel szemben), támogatták Stromfeldnek azt a koncepcióját is, hogy a cseh burzsoá csapatok ellen a támadás fő irányát Salgótarján és Miskolc térségében kell megindítani. Az események Stromfeldéket igazolták. Az orosz Vörös Hadsereg támadása a Dnyeszter mentén könnyített a tanácsköztársaság helyzetén. A román királyi hadsereg jelentős erőit kivonták a tisztai frontról és Besszarabiába szállították. A nagyszerű emlékü északi offenzíva idején (amely a modern hadviselés egyik legzelemlibb fegyverténye és ugyanúgy tanították már a két világháború közt a csehszlovák hadiakadémia, mint a franciaországi saint-cyri katonai akadémián) a cseh burzsoá rohamokat kartácstűzzel hártottuk el — emlékezik vissza Molnár János. — Sokan, nagyon sokan estek el közülünk is, de feltartottuk a rohamokat, majd ellentámadásra indultunk... — Szeme sugárzik, amikor erről beszél.

Az egész északi fronton győzelmesen halad előre a Vöröshadsereg. És ekkor... ekkor jött a hírhedt emlékü Clemenceau-jegyzék, amely az antant hatalmak súlyával követelte: a Vörös Hadsereg vonuljon vissza a demarkációs vonalra. A kormányzatot az szociáldemokratáknak opportunizmusa folytán e tragikus lépés bekövetkezett...

Árulások keresztüzeben

De még közvetlenül ezt megelőzően Molnár János, aki mint politikai tiszt, időnként Budapestre ment, hogy jelenlétét tegyen, Vácán akadályba ütközött: az ellenforradalmárokat monitorjai tűz alá vették a vasútvonalat. Molnár gyorsan határozott: politikai tisztii jogánál fogva utasította az állomásközt, hogy egy mozdonyt bocsásson rendelkezésre. Így futott Újpestig, ágyútűzben, s itt értesült arról, hogy a lovarda környékét ellenforradalmár csapatok tűz alá vették. Az egyik közeli Vöröshadsereg-alakulat katonáiból egy szakaszt gyűjtött maga köré, lefogta az ellenforradalmi tiszteket.

A tragikus történeti események azonban tovább haladtak, megkezdődött a visszavonulás. Molnár János katonáival Abonynál esett a román hadsereg fogásába...

... A 19-es hőskor után egy másik hőskor következett Molnár János életében, amikor megannyi forradalmár társával egyetemben végig kellett szenvednie az ellenforradalmár „bírósgát” és csendőrség kegyetlenségét; aztán a zalaegerszegi internálótábor... A két világháború között az illegálisban harcolt tovább, míg eljutott a felszabadulás. Visszahívták a postához. Igazgatási rangban a bizalmas ügyiratok tartoztak hozzá, s az ottani pártszervezet elnöke lett. 1956-ban első között szervezte a pártot 1965-ig, a nyugdíjazásáig a Táviróhivatal pertitkára volt. Ma a postás veteránok titkára — és úgy érzem, talán azért olyan fiatal még ma is, mert a hit és meggyőződés ereje olyan frissen él benne, mint 17 éves korában.

A következő számokban nyomon kísérjük a többi mártír politikai működését és számot adunk a fellelhető adatokról.

Jankovich Lajos

K. Gy.

Ki miért szereti a Postát?

A MIKROKÖZPONT TECHNIKUSA

1. Eszembe jut gyermekkorom film-emlékeim: „Óz a nagy varázsló”. Valami gyermeki öröm élményeit élesztette bennem ő is, a technikus, megannyi társas is, a hegytetőn, „a távolba látás és távolba hallás” modern boszorkánykonyhájában.

Már a külső környezet hangulata is... Ahogy kiszálltam a fogaskerekűből a végállomáson és elindultam a tiszta, csillagfényes téli estén a hóba öltözött, parányi fehér fenyőerdőn keresztül, ösvényeken, kanyarodókon át, mindig csak arra, amerre ennek a magasba szökő karsú toronyépületnek a kiválgított ablakai hívogattak; s főt, még magasabban, az antenna csúcán a vörös jelzőfény, amely a repülőgépeket elkerülésre figyelmezteti, de engem éppen magához int. A technika „kacsalábán forgó” varázstornya vár... Eszembe jut az az idős tanyasi postás, akit ugyancsak a cikksorozatunk egyik „riportalanaként” végigkísértem gyalog, úttalan úttán, a hóba-sérba süppedt alföldi tanyák közt; vagy az a másik, fenn Borsodban, akitől a „hegyi postás” címen írtam.

Aztán beléptem alföldi, tanyasi és hegyi emlékeimből a torony kapuján; a posta hősi, történeti múltjából és jelenéből a posta legmodernebb jelenébe és jövőjébe.

„Vesd le saruidat...” — ezt a biblikus mondatot csemettem önironikusan a fülembé, a villanycsengő ritmusára, amikor beléptem ide. Mózesz áhítatos szorongással töltötte el az égő csipkebokor és az isteni kinyilatkoztatás; ebben a fénylő toronyban engem ugyanígy érzéssel tölt el az emberi szellem és tudás megnyilatkozása...

Nem tudok én Németh Gézáról, az Országos Mikrohullámú Központ fiatal technikuskáráról, a XX. századnak erről a 25 éves „varázslójáról” írni őszintén, ha meg nem vallom: mindig érzem a csodát, amikor leülök a televízió elé, és egy kézmozdulattal egyszerre odadézem a messzi jelenségeket. És azokra is, akik a maguk szerény, de biztos, lelkiismeretes szolgálatukkal működtetik e találomraakat, hogy zavartalanul élvezhessük: a technika embereire, a Németh Gézára.

3. Menet közben is beszélgettem Németh Gézával, az adótorony 11 emeletén szálltunk fel s alá a liften.

Sokszor éreztem már, de sohasem jobban, mint most, hogy az életrajz és szakmai adatok mennyire nem igazi túlkörképei egy eleven emberi életnek. Németh Géza 1944-ben született. A Puskás Tivadar Távközlési Technikumban tett érettségi után. 1963-ban került ide, a toronyba 1100 forintos fizetéssel. Aztán két évig katonai volt, a rádiósoknál. 1966-ban került vissza ide 1800 forintos fizetéssel mint műszaki segéd. Munkája: karbantartó technikus. Nős. Felesége gyárban dolgozik, a szüleinél laknak, most végre remény nyílik egy kis lakásra. Szeretne tovább tanulni, de majd csak akkor... A „Mikró 1.”-es brigád tagja. Szocialista brigád. Ő maga a munkanapló felelőse: különböző vetélkedők szervezésében is részt vett. Mennvi élménye van Gerecséről Győr és Komádán, ahol társával együtt dolgozott a mikrolánc kiépítésénél...

Nemcsak azt figyelem, amit mond, hanem ahogy mondja, míg az emeleteken cirkálunk.

Kinézek az ablakon: alatt-

tunk a mélyben a téli éjszakai fényben tündöklő Budapest. Aztán nézem a mikroközpont monitorjait: a keleti, a nyugati, a déli és az északi lánc képeit; Bécs, Pécs, Belgrád és a többi égtáj és város felé... Hegycsúcsokon álló magas adótoronyok átível az ellenőrző oszcillográf fekete lapján, a zöldes csíkos villódzás, az elektrokardiográfia, a szív léktetésére emlékeztet engem. Ők, a Németh Gézáék, a szakemberek, az oszcillográfok ezekből a villanó jeleiből látják, hogy az adáskép mely mezőnyében van valami, szabad szemmel alig észrevehető hiba; valami, ami nem tőkéletes. Nekem az emberi szívdobbanást idézi.

Németh Gézáról és társaitól függ, az 6 24 órás virrasztó szolgálatuktól, hogy hibátlanul

működik-e a lánc, téren és időn át? Számára ez az egész élmény olyan természetes, hogy úgyszólván kifejezni sem tudja. Fiatalsága szinte együtt született és összenőtt ezzel az adótoronnyal. Ő, Németh Géza a budapesti adótorony mikroközpontjának technikusja megéri majd azt a pillanatot is, hogy a Holdra érő emberektől „postát” közvetít számukra, vagyis ügyel, hogy ez a közvetítés „karban legyen tartva”, zavartalan legyen. Amikor a mikroközpont a makroközműsz szolgálatában áll majd. Ő az egyedüli riportalanom, akitől nem kérdeztem meg e sorozat alapkérdését, hogy miért szereti a postát. Hát én nem szeretném, ha az ő helyében lennék? Majdhogynem irigylem, úgy, mint az életből kifelé menő ember irigyl a jövő felé menőt. (Kárpáthy)

A fejlődés érdekében

A szakszervezetünk elnöksége mellett működő forgalmi, valamint műszaki-gazdasági bizottság évek óta nagy segítséget nyújt a központi vezetőségnek.

— A postásoknak nem mindegy, hogyan alakul a Posta forgalma, milyen utasítások, elhatározások születnek. Hiszen a végrehajtás az ő vállukon nyugszik és az eredmény javulása nagyobb év végi nyereséget jelent részükre — hangsúlyozza a forgalmi bizottság tevékenységének célját és értelmét dr. Mosonyi Ferenc, a Kábelüzem főkönyvelője, aki társadalmi munkában látja el a bizottság vezetésének tisztát. — Éppen ezért legfontosabb teendőnknek tekintjük, hogy a különböző határozatokat a szakszervezet szemüvegén keresztül a postások oldaláról is vizsgáljuk, s hogy az elnökség, a központi vezetőség illyképpen minél alaposabb álláspontot alakíthasson ki. A legfontosabb feladat továbbra is a határozatok végrehajtását segíteni.

A forgalmi bizottság idei munkatervének középpontjában a posta IV. ötéves tervének a jó értelemben vett bírálata és a terv végrehajtásának elősegítése áll.

— A munkát tavaly elkezdte. Az első összejövetel karácsony előtt volt. Az első tervszöveggel nem vagyunk teljesen elégedettek. A gépesítésre, a munkakörülmények javítására előirányzott beruházási összeg a múlt év viszonyítva nagy lépést jelentenek előre, a szükséglethez képest viszont még sok a jogos kívánság. A postaforgalmat korábban mostohagyerekként kezelték, bár a létszám háromnegyed része itt dolgozik. A gépesítés és az automatizálás még kezdetleges, nincs arányban a követelményekkel. Csupán utalok rá, hogy az OTP és a Nemzeti Bank az irodagépek tömegével dolgozik és végez a postával azonos munkát, míg nálunk a kézi és az agymunka a jellemző.

A bizottság vezetője szerint két területen: a kézbesítőszolgálatnál és a földolgozás gépesítésénél kell valaminek történnie. Itt vannak a legnehezebb fizikai munkát igénylő forgalmi munkahelyek. Az 1969. évi munkaterv ezért elősorban itt próbál a különböző javaslatokkal segítséget adni.

— A közönség döntően a kézbesítőszolgálat alapján ítéli meg a postát. Jelenleg baj van az utánpótlással, nagy a létszámbély. A törzsgárda lassan-lassan kiöregszik, a probléma tehát súlyosbodik. A legtöbb fiatal viszont átjáróháznak tekinti a postát. Így aztán nincs lehetőség a munkakörülmények és szolgáltatások minőségének megjavítására ezen a munkaterületen.

— Külföldön sok helyen úgy könnyítene pl. a kézbesítőknél, hogy különböző elosztó gécek szállítják ki a kézbesítőknél a levelet. Ezáltal kevesebb fáradsággal nagyobb területet gyorsabban be tudnak járni. Más választhatunk nálunk sincs. A mai módok mellett néket alig tudunk alkalmazni a hosszú cipekedés, a nehéz táska miatt... A további könnyítési lehetőség a kézbesítésnél a lépcsőházi levélsekények felszerelésének gyorsítása.

— A földolgozás gépesítése nem tűr halasztást. Ennek előfeltétele a kódrendszer bevezetése. Sajnos, ez nehezen mozog ki a holtponton — mondja befejezől a bizottság vezetője. — Véleményünk szerint az egy helyben topogás egyesek maximalizmusra való törekvése vezethető vissza. S szeretnék mindjárt a legkövetkezőben, de igen drága elektronikus berendezést alkalmazni, holott mi — az érintett postásokkal együtt — kezdetnek a minimális megoldással, az NDK-ban már jól kipróbált, olcsóbb gépek beállításával is elégedettek lennénk. Külön feladatnak tekintjük a folyó év elején a szakszervezeti alapszervi választások segítségét. A bizottság minden tagja teljesíti az irányú kötelezettségét is.

A Műszaki-gazdasági bizottság tevékenységében megtornázást okozott Brebouszky Jenő halála. Török Ferenc, a Krisztina Távközlési Üzem vezetője még csak nemrégiben vette át a bizottság irányítását.

— Bizottságunk a központi vezetőség által meghatározott célok megvalósításán kíván dolgozni — idézi a bizottság 1969. évi programjából Török Ferenc. — Fontos feladatnak tartjuk a műszaki dolgozók javaslatai fokozottabb figyelembevételének szorgalmazását, illetve a műszaki dolgozók érdekképviseletét, a tervfeladatok megoldásának elősegítését. A posta terveiben foglalt feladatokat megismertetjük a dolgozókkal.

A bizottság fél éves munkatervében időrendben első helyen a posta kollektív szerződésének, másodikán pedig az 1969/70. évi, illetve a IV. ötéves terv véleményezése áll. Foglalkozunk még a bizottság szakterületéhez tartozó tanulmányok véleményezésével is.

— A kollektív szerződés tervezetét januárban vitatjuk meg — tájékoztat Török Ferenc. — A következő ötéves terv első vázlatának vitájában már az elmúlt év végén részt vettünk. A fejlesztés műszaki megalapozottságához, illetve a tervezett termelékenység feltételeihez fűztünk észrevételeket.

Macsári Károly

KI VOLT ROBICSÉN PÁL?

A többi között az ő nevét is márványba vésték azon az emléktáblán, amelyet a budapesti Főposta Városház utcai előcsarnokában helyeztek el. A fiatal postásoknak csupán egy név. Ezúttal bemutatjuk őt is új sorozatunkban.

Forradalmár volt, akit tettei a Tanácsköztársaság egyik vezetőjévé avattak. A Tanácsköztársaság vezetői a proletárforradalom első napjaiban személyében rátaláltak arra, akire a szinte létfontosságú posta vezetését rábízhatták. Rövid idő alatt a forradalom szolgálatába állította a posta egész intézményét. Politikai vezetésének tulajdonítható, hogy a postasság nagy tömegei nem fogták meg, a júniusi

ellenforradalmi megmozdulás sem talált megfelelő bázist sorakban, akiknek a Vörös Hadsereg harcaiban való dicső emlékü részvétele is összefügg kiváló szervezési képességével és munkájával.

A Szociális Termelés Népbiztos-sága 1919. március 24-én bízza meg a posta és táviró feletti rendelkezési joggal, s így a posta politikai megbízottja lett.

A postának a Szociális Termelés Népbiztos-sága által kiadott hivatalos lapja, a Posta, Táviró és Távbüszelő Rendeletét Tára 29. számában erről ez olvasható:

„A Posta, Táviró, Távbüszelő alkalmazottakhoz Szaktársak!

A Szociális Termelés Népbiztos-

sága megbízásából átvettém a posta, táviró és távbüszelő fölötti rendelkezést.

A Tanácsköztársaság érdeke, hogy mindenki a helyén maradjon és pontosan teljesítse kötelességét. Akik kötelességüket nem teljesítik, azok ellen kímélet nélkül fogok eljárni.

Szaktársak! Legyen mindenki ott, ahová állították, hű harcosa a forradalmi kormányzás érdekeinek! Mindenkinél szaktársi kézsorításomat küldöm. Budapest, 1919. március 24-én.

Robicsén Pál.”

A következő számokban nyomon kísérjük a többi mártír politikai működését és számot adunk a fellelhető adatokról.

Jankovich Lajos

A megvalósulás útján a VIII. kongresszus határozata

Szakszervezetünk VIII. kongresszusának határozata közismert a postások előtt. Ezúttal arról lesz szó: mi valósult meg eddig a határozatból. Erről tanácskoztott az Elnökség november 28-i ülésén.

A határozatból: szakszervezetünk — abból kiindulva, hogy a Posta fejlesztése, főbb arányainak meghatározása a jövőben is központi feladatunk, feladat- és hatásköre növekedésének megfelelően, fokozottabban vesz részt a tervezés segítésében...

Közreműködünk az új gazdaságirányítási rendszer postai vonatkozású elvi és gyakorlati előírásainak kialakításában, egyetértésünkkel szabályozták a gazdálkodó postaszervek önállóságát és a rájuk vonatkozó gazdasági szabályozókat. Feladatunknak tekintettük a fokozottabb részvételt a tervezési munkában, s így együttesen határoztuk meg a postával, a gazdálkodó postaszervek anyagi ösztönzőinek elveit, módszereit, a bérfejlesztés mértékét, valamint a részesedési alap fejlesztési lehetőségeit. Ezzel hozzájárultunk a postai tervcélkitűzések megalapozottságához, s ezen belül a postások élet- és munkakörülményeinek gyorsabb ütemű fejlesztéséhez. (Lásd: 1968-ban 2,9 százalékos bérszínvonal emelése).

A jelentés ugyanakkor megállapítja, hogy a szakszervezet részvétele a tervezésben még nem egészen a kívánt hatékonysági fokon érvényesül. Ezért szükséges, hogy a SZOT irányelveinek megfelelően, a posta sajátos helyzetét figyelembe véve rögzítsük a szakszervezeti szervek feladatait és módszereit a tervezésben való közreműködésnél.

A határozatból: a munkaverseny-mozgalom helyi célkitűzéseinek kialakítása, a verseny értékelése, az elismerések odaítélése, a verseny eredményeinek megismerése, azok megőrzése és továbbfejlesztése a feladat...

Mivel a postánál az új gazdasági mechanizmus bizonyos szervezeti változásokat követel és párhuzamosan a szakszervezeti szerveknek is végre kell hajtaniuk bizonyos szervezeti változásokat, az egyszemélyi feladatok növekedése céljából jelentős hatáskörökkel bővült a gazdálkodó postaszervek vezetőinek státusza. E változások szükségessé tették az 1001. MT—SZOT határozat postai végrehajtási utasításának módosítását. Az eredmény: megszünt a termelési tanácskozáson a panasznap jellege, a viták kizárólag az elmúlt időszak eredményeinek elemzésére és a megoldásra váró szakmai feladatok végrehajtásának módszereire összpontosulnak. Jellemző: az ösztönző véleménynyilvánítás, s az, hogy a dolgozók élnek döntési jogkörükkel. Elfordult, hogy a Posta Kiváló Dolgozója kitüntetés odaítélésénél a szakvezető és a szakszervezeti szerv javaslatától eltérően döntöttek. Az észrevételeket, javaslatokat a szakszervezetek komolyan veszik, indokolt esetekben azokat meg is valósítják. Probléma: ha a javaslatok megvalósítása feladatok nagyobb szerv hatáskörébe tartozik, az intézkedés a megengedettnél hosszabb időt vesz igénybe.

A postások több mint 75 százaléka tevékenyen vesz részt a szocialista munkaversenyben. Az eredmény: a posta nyeresége előreláthatólag mintegy 40—50 százalékkal lesz magasabb a tervezettnél, de a legjellemzőbb minőség mutatók is javultak. A szocialista szerződéses végrehajtásának eredményeként, a legjelentősebb beruházásokat az előírt műszaki követelményeknek megfelelően, a tervben megszabott határidő előtt átadták. Növekedett a SZIM-mozgalomban résztvevők és az eredményesen vizsgázottak száma; tért hódított a kiváló ifjú technikus, mérnök mozgalom is.

A határozatból: szakszervezeti szerveink munkájuk során fokozott gondot fordítsanak az élet- és munkakörülmények alakítására...

Az idén a béreknek és egyéb juttatásoknak a tényleges munka és a teljesítmény alapján történő differenciál elosztására nagy gondot fordított központi vezetőségünk, elnökségünk. A Postavezérigazgatósággal együttesen meghatároztuk a bérszínvonal fejlesztésének mértékét, az anyagi ösztönzés új rendszerét, a gazdálkodó postaszervek közgazdasági szabályozóit. A központi postaszerveknél az önköltség terhére biztosított 1 százalékos bérszínvonal emelést január 1-től hajtották végre. Általában növelték a negyedévi jutalomösszegeket is. Központi intézkedéssel rendezték az órabérek a hálózat- és kábelépítés területén dolgozóknál. Ugyanígy rendeződött a munkahelyi átalány is. Az év közepétől sor került a dolgozók nagyobb rétegét érintő bérfejlesztésre, amely a munkaerőproblémák nehézségeit kívánták enyhíteni. (Kézből, csomagrakodó, zárlatközpont, távirás, távbeszélőkezelő, mozgópóstarovatól.) Időközben viszont az is megállapításra nyert, hogy egyes területeken a rendelkezésre álló összegeket elaprózták, s így a kitűzött célokat nem érték el. A szakszervezet bírálta is emiatt a postai vezetést.

A határozatból: a népgazdaság területén tervbe vett munkaidőcsökkentéssel párhuzamosan, 1968. július 1-től 1969. december 31-ig, a postán is végre kell hajtani a munkaidőcsökkentést — elsősorban: az ipari, építőipari jellegű munkaterületeken...

1968. július 1-től mintegy 4400 postás rövidített heti munkaidőben dolgozik. A postaszervek ezt az érvényes rendelkezések figyelembevételével hajtották végre. A vezérigazgatóság és a szakszervezet közös irányelvei alapján elkészültek az intézkedési tervek, s azok alapján a munkaidőcsökkentést önről, a bérek csökkentése nélkül, a teljesítmények tartása mellett oldották meg.

A határozatból: szakszervezetünk fontos feladata, hogy szorgalmazza és elősegítse a posta fokozatos műszaki fejlődését, gépesítését, automatizálását...

A hálózatépítés legnehezebb fizikai munkáinak könnyítése céljából több földmunkagépet szereztek be, s több igazgató, az eddigi kézi erővel végzett hálózatkarbantartási munkákat, saját kivitelezésben gépesítette. A kézbesítő tehermentesítésére könnyebb kézbesítőként kipróbálása van folyamatban. A szellemi munkát is újabb bértámogatással, bélyegző, naplózó és összeadó gépek segítik.

A határozatból: a hírlap-terjesztéssel foglalkozó, állományon kívüli dolgozók bekapcsolása előrelépést jelent. Továbbra is szorgalmaznunk kell helyzetük mielőbbi és végleges rendezését, s ezzel párhuzamosan, a ma még meglevő jogos igények megoldását.

A hírlapterjesztéssel foglalkozó dolgozók 1968. január 1-től állományba kerültek, s részükre az 1967. évi eredmények után év végi jutalmat fizettek. Az érdekeltek ezt kedvezően fogadták: ugyanakkor az állománybavétellel járó jogok és egyéb juttatások fokozatos kiterjesztését is kéri — az illetékes postaszervek ezzel is foglalkoznak.

A határozatból: az 1967 végére megépülő Budapesti Központi Munkásszállás üzembehelyezésén kívül szükségesnek tartjuk, hogy a III. ötéves tervben, a változó munkahelyeken dolgozó, mintegy ezer építőipari munkás részére, Budapesten és vidéken korszerű munkásszállások épüljenek...

A korszerűtlen budapesti munkásszállások megszüntetésével 1969 első felében, mint-

egy 440 férőhelyes központi munkásszállás üzemeltetésére kerül sor. A meglevő postai munkásszállások elégtelenségének enyhítése céljából, központi intézkedéssel, ez évben további 40 öltöző- és lakókoszt szereztek be. Ezen túlmenően a III. ötéves tervben előirányzott 220 kis postahivataltól ez idáig 115 felépült. A hátralevő években további 120—140 kispostahivatalt korszerűsítésre fejeződik be.

A határozatból: ... a postások munkavédelmi helyzetét javult. Az eredmények ellenére a hálózatépítésnél, a csomagrakodásnál, a hírlapterjesztésnél és a közlekedésnél előforduló balesetek száma még mindig magas.

Javult a postások munkavédelmi helyzete. Az igazgatóságok több százezer forintot fordítanak a szabványtalan erőszaktól, keresztesedések megszüntetésére. A munkavédelmi felügyelők több irányító postaszerv vezetőjének küldtek munkavédelmi felhívást, s tették meg a szükséges intézkedéseket. Rendszerezte a munkavédelmi őrszolgálatom és a szocialista brigádok vállalaiban is mindinkább kifejezésre jut a törekvés a biztonságos munkavégzésre. 1968 első tíz hónapjában nem volt halálos üzemi baleset, viszont a három napon túl gyógyuló balesetek száma hasonló az előző évihez, nőtt az üzemi balesetekből eredő táppénzes napok száma. Tehát a vonatkozásban közel sem lehetünk még elégedettek.

Szakszervezetünk agitációs és propaganda munkájának fejlesztésével kapcsolatosan lapunk novemberi számában adtuk részletesebb tájékoztatást, amikor e téma a központi vezetőségi ülésen szerepelt. Ugyanígy időközben tájékoztattuk a szervezet postásokat nemzetközi tevékenységünkről is.

A határozatból: a szakszervezeti vezető- és irányító munka színvonalának emelése érdekében tovább kell javítani a központi irányítást és ezzel párhuzamosan növelni kell vezetőszerveink önállóságát.

A központi vezetőség és az elnökség tevékenységének középpontjában a különböző szintű szakszervezeti szervek hatáskörének kidolgozása, önállóságuk növelése, a helyes munkamegosztás kialakítása, a választott vezetőszer-veket kollektív munkájának továbbfejlesztése áll.

A központi vezetőség és az elnökség megtárgyalta és elfogadta az irányító munkájának fejlesztésére, hatáskörére, munkamódszerére vonatkozó javaslatot, amely szem előtt tartotta, hogy az új gazdaságirányítási rendszerben a központi vezetőséget illetően is megnőtt az önállóság és felelősség. Az elnökség számos, a postásokat közvetlenül érintő kérdést terjesztett a központi vezetőség elé. Így pl.: hatékonyabban érvényesül a központi vezetőség, mint vezető testület közreműködése a napirendre kerülő kérdések eldöntésében, illetve az eldöntésre váró ügyek előkészítésében. Nőtt az önállóság a szakszervezeti területi szerveknél, alapszervek-nél is. Ezzel kapcsolatosan ki-dolgozták például a szakszervezeti szervek feladatait, a postai vezetők véleményezésénél és a vétőjog alkalmazásánál követendő eljárásban. A szervezőmunka középpontjába a területi, hivatali, üzemi, szakszervezeti munka színvonalának további javítása került. Megállapították, hogy a szerveknél messzemenően érvényesül a kollektivitás, de a hivatali, üzemi szakszervezeti szerveknél e területen még sok a javítanivaló.

Az önállósággal jól éltek a szakszervezeti alapszervek, csoportok, például a kollektív szerződés fűgelméinek meg-vitatásánál, de ugyanez volt a jellemző a postai útjait és munkavédelmi szabályzat elő-készítésénél is. Javult a tag-gyűlések színvonala, nagyobb lett a dolgozók vitakészsége is.

Két bizalmiválasztás — sok tanulsággal

Az elmúlt hetekben lezajlott bizalmiválasztások, noha a szakszervezeti választások első lépését jelentették, döntő jelentőségűek az egész további munka eredményessége szempontjából. A legtöbb tapasztalat azt bizonyítja: a szakszervezeti bizottságok nagyon gondosan és körültekintően készítettek elő a bizalmiválasztásokat. Ez azért is különösen öröndetes, mert egyben azt is bizonyítja, hogy mindinkább felismerik: mindeközben a bizalmiakon kívül a szakszervezeti munka alapját, a bizalmi csoport eredményes működése, s vég-ső fokon az egész szakszervezeti munka hatékonysága.

A nagyjelentőségű „aprómunka”

Nem túlzás azt állítani, hogy a bizalmiválasztások bizonyos értelemben — népszerűségi szavazást is jelentettek. Ebből a szempontból nagyon jellemző volt a 72-es postahivatal levéltovábbító osztályán lezajlott egyik bizalmiválasztás. Varga Lajos, az osztálybizottság titkára tartott tömör bevezetőt a csoport tagjai előtt. Ezután Leibinger József, a levéltovábbító osztály egyik szakmailag is országosan elismert bizalmiája számolt be munkájáról. Keresetlen szavai nyomán felvázolódott az a rendkívül szerte-ágazó „apró munka”, amiből tulajdonképpen a bizalmiak nagy jelentőségű tevékenysége összetevődik, és ami végső soron az egész szakszervezeti munka lényegét jelenti: a tö-rődést, a csoport tagjainak munkájával, szakmai fejlődésével, élet- és munkakörülményeivel. Szó esett a bizalmi tájékoztatásában a segélyezésről és a beteglátogatásról kezdve, a szakmai képzésen keresztül egyes bérproblémák megoldásáig, sok mindenről. Ismét kitűnt és világossá vált, hogy a bizalmi csoport élete, a bizalmi tevékenysége nagyon is fontos, keresztszerepet adja az egész szakszervezeti munkának. Ittén tűnik ki, hogy egy-egy feladatot csupán gépiesen, hivatalnokszerűen vagy pedig a mozgalmi munka lényegét kifejező meggyőzéssel, felvilágosítással, ha kell, a pillanatnyilag népszerűtlennek látszó feladatok vállalásával hajtanak-e végre. Csak néhány kiragadott példa ezzel kapcsolatban. A bizalmi például a választási csoporttervezetelen is hangsúlyozta, és nagyon helyesen érvet emelt, hogy a segélyezés gyakoriságát és mértékét mindig a kérelmező körülményeinek nagyon alapos ismerete nyomán lehet csak eldönteni. Szóva tették, hogy egyik, vagy másik munkatársuk már többször is kapott segélyt, ők pedig még nem. Most iszint ilyen esetben, mint iszint hangoztatva, min-dig a körülmények, a rászorultság esetei és mértéke határozhatják csak meg, ki és hány-szor kap segélyt.

A törzsgárda és a fiatalok

Leibinger József bizalmi abban is példát mutatott, hogy mint a régi, igazi postás törzsgárda egyik kiváló tagja, nagy megelégedéssel szolt a levéltovábbító osztályon elért bérézési eredményekről. Elmondotta, hogy a postához került fiatalok bére lényegesen elmaradt az idősebb dolgozóké-tól, noha bizonyos gyakorlat után lényegében ugyanazt a munkát, és megfelelő eredménnyel végzik. Hangsúlyozta a postai utánpótlás rendkí-vüli nehézségeit és jelentősé-gét is, és ebből a szempont-ból helyeselte, hogy a bérkorrekció segítségével sikerült e feszültséget enyhíteni.

A bizalmi csoport választási értekezletén részt vett Berka István, a szakszervezeti bizottság titkára is, aki hangsúlyozta, hogy a bizalmiak segítésé-vel tájékoztattak a dolgozókat érintő minden kérdésről, s velük együtt oldották meg sok problémát. Sokszor nem lát-ványos dolgokról van szó, va-lóban azonban nagyon is fontos ügyek intéződnék el, amelyeket a dolgozók gyakran

szóva tettek, kifogásoltak. Ilyen például, hogy a levéltovábbító osztály dolgozói is hűtőszekrényt kaptak az élelem tárolására, megjavították a fűtést, a szellőztetést, a víz-csapokat, és sok más, hasonló, a dolgozók munkakörülmé-nyeit javító dolog intéződött el, s mindez a bizalmiak se-gítségével. Szó esett arról is, hogy a levéltovábbító osztá-lyon, ahol rendkívül nehéz fi-zikai és szellemi munka fo-lyik, éjszakai és ünnepnap-i munkák van, gondolkodnak a 44 órás munkahét bevezetésé-ről. Ehhez azonban sok nehé-zséget kell leküzdeni, és csak a sajátos körülmények alapos felmérése és mérlegelése után lehet hozzáfogni.

A levéltovábbító osztály minden bizonnyal ismét elnye-ri (a tavalyelőtti után) a so-cialista osztály címet és az osztályon dolgozó, mind a 6 brigád a szocialista brigád cí-met, tehát nagyon kedvező a kép.

A bizalmi csoport tagjainak szavaiból mély megbecsülés és elégedettség csendült ki a régi bizalmi, Leibinger József iránt. Egyöntetűen hangoztat-ták, hogy eddig is mindenben számíthattak a segítségére, akár szakmai problémával, akár pedig személyes ügyeik-vel fordultak hozzá, közmeg-eledezővel végezte munkáját. A szavazás során a csoport egyöntetűen újra választotta a bizalmi.

A felvétel — a kirakati

A felvételi osztály egyik csoportjának bizalmiválasztó értekezletét Eisert Tibor, az osztálybizottság titkára vezette le. A választási csoporttervezet-let is bizonyította a 72-es pos-tahivatal vezetőinek azt a megállapítást, hogy a felvételi osztály a postahivatalnak mintegy a kirakata. Ugyanis éppen a békekölcsönkötvények sorsolása utáni első kifizetési napon került sor itt az egyik bizalmi csoport választási értekezletére. A közvetlen han-gulatban lezajlott választási értekezletről bizony szinte perceként szaladt hol egyik, hol másik csoporttag vissza az ablakához, nehogy nagyon megvárakoztassák a közönsé-get. Mind az osztálybizottság, mind pedig a szakszervezeti bizottság titkára kiemelte a

felvétel osztály legfontosabb feladata: a kulturált közönség-szolgálat. Nem kétséges, hogy a postai tarifák rendezése az eddigiéknél is nagyobb köve-telményeket támaszt a felvételi osztály minden dolgozójá-val szemben, hiszen sokan nem pontosan tájékozottak az új tarifákról és bizony olykor a felemelt tarifák váratlanul és meglepetésszerűen érik a fe-leket. A postát igénybe vevő közönség olykor ideges első reagálására különösen fontos, hogy mindig türelmesen és magyarázóan válaszoljanak a felvételi osztály dolgozóit, bár-milyen feszített is a munka. A 72-es postahivatal felvételi osztálya rendkívül nagy for-galmat bonyolít le, dolgozói naponta sok száz ember postai ügyeit intézik, lényegében a közönség rajtuk keresztül mér-le a szolgáltatások színvonalát, a postások udvariasságát.

Jó légkört teremteni

A felvételi osztályon is az egyik legnagyobb gond az utánpótlás biztosítása, és ezzel együtt a fiatalok meggyökerez-tetése a munkaterületen, a vándorlás csökkentése. Ezért is különösen nagy jelentőségű, hogy az olyan bizalmi csoport-okban, mint amilyen például Bereczky Károlyné, amelyben sok a fiatal, a bizalmi jó mun-kát végezzen, mindent megte-gyen annak érdekében, hogy a fiatalok megtalálják a helyü-ket a postánál, jól érezzék magukat, lássák, hogy min-den vonatkozásban törődnek velük és megbecsülik őket. A választási csoporttervezet-lettel kelemesen közvetlen hangjá-ra, és a bizalmi nagyon is jó értelemben vett népszerűségé-re jellemző volt a csoport egyik tagjának megfogalmazá-sa: „Bereczkyt nem privátim is szeretjük” — mondotta. — Különösen ilyen területen fon-tos, a bizalmi, amellyel, hogy jól képviselje csoportja tagjai-nak, munkatársainak érdekeit, emberileg is jó légkört teremtsen, hogy a személyes baráti kapcsolatok erejével is a postához kapcsolja az ide ke-rülő fiatalokat. A csoportter-vezet Bereczky Károlyné bi-zalmi újra megválasztotta tisztségébe.

Várkonyi István

Szocialista módon...

A szocialista brigádvezetők országos tanácskozását megelőzően elnökségünk állásfoglalása alapján szakszervezetünk a Postavezérigazgatósággal együttesen, február 14-én tartja meg a Postás Szocialista Brigádvezetők tanácskozását, amelynek küldötteit a januári termelési tanácskozásokon — munkaértekezleteken választják meg a kollektívák. A küldöttek és meghívottak képviselik az adott üzemenél, hivatalnál versenyző régi és új brigádo-kat, nőket és fiatalokat, a forgalmi és a műszaki szocialis-ta brigádokat.

Az elmúlt évben mintegy 1750 brigád tett vállalat, s versenyez a szocialista cím elnyeréséért, megtartásáért. E brigádok közül mintegy 1050 körül tíz ezer taggal nyerte el a szocialista brigád cím különböző fokozatait. Az eddigi tapasztalat: a szocialista brigádok és brigáda-gok száma évente mintegy 4—6 százalékkal növekedett. A számszerű növekedés nem lazította a szocialista brigád-mozgalmat. Sőt, az újabban alakult brigádok vállalásait, azok teljesítésének értékelését elbíráló kollektívák, a termelési tanácskozások mind jobban számonkérlik a ki-sebb kollektívákban működő brigádok munkáját, annak eredményességét és csak utána ítélik meg a szocialista címet.

A tanácskozás célja: a 10 éves évforduló alkalmából értékelje, elemezze a mozgalom helyzetét; miként segí-tik a vállalatok a postai feladatok ellátását és a szolgál-tatás minőségének tartását, javítását, az általános művel-tés és a szakmai képzettség növelését, a szocialista együttélést, magatartást, a munkafegyelmet. A tanács-kozás célja többek között az is, hogy a mozgalom eddigi fejlődése mellett feltárja az ellentmondások jelensége-ket és gátló tényezőit, amelyek e mozgalom tartalmi gaz-dagodását fékezik. Felhívja a figyelmet az új gazdasági mechanizmusból adódó időszervi feladatokra, a harmadik 5 éves terv sikeres befejezésének jegyében.

A postai tanácskozást követően, a Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnökségének állásfoglalása alapján hívják össze a Szocialista Brigádvezetők III. Országos Tanácskozását, 1969. március 28—29-re.

A postai, majd az országos tanácskozásra küldött szocialista brigádvezetők mérjék most fel a mozgalom eredményeit, a fogyatékozságokat, hogy a tanácskozáso-kon hozzászólásaikkal segíthessék a további fejlődést.

Gyimesi Antal

A termelési tanácskozások elé

A műszaki konferenciáknak és termelési tanácskozásoknak mindig nagy a jelentőségük, de a legfontosabbak mégis az első negyedében megtartott konferenciák és tanácskozások. E tanácskozások hívatottak arra, hogy az egész évre szóló célokat a postások széles köre megismerje, a végrehajtási módokat megbeszélje, s döntőn a legmegfelelőbb és legmagasabb eredmény elérésére alkalmas versenyformákról.

A műszaki konferenciák és termelési tanácskozások sikerének előfeltétele: a megfelelő előkészítés. Ez a szakvezetés és a szakszervezeti szervek együttes feladata, de ezen belül mindkettőjüknek megvan a külön-külön tennivalója.

A középfokú postaszervek vezetői az illetékes szakszervezeti szervekkel együtt már elkészítették az 1969. évre szóló szocialista munkaverseny célkitűzéseit. A célkitűzések ismertetése akkor eredményes, ha abból a dolgozók a saját területükre (hivatalukra, üzemeikre) vonatkozó feladatokat megismerhetik. Ezért a beszámolókat a szakmai feladatokon kívül tartalmazza a javasolt versenyformákat és a versenyben eredményesen részt vevők anyagi és erkölcsi elismerésének lehetőségeit.

Helyes, ha a célkitűzéseket a résztvevők már a tanácskozások előtt megkapják. Így a szocialista brigádok, bizalmi csoportok megbeszélhetik a teendőiket, elgondolásaikat pedig összegyűjthetik. E módszer megszünteti azt a helytelen gyakorlatot, hogy a termelési tanácskozás idejének nagy részét a célok és feladatok ismertetése foglalja le. Emellett lehetővé teszi, hogy a szakmai vezetés megossza a gondokat a dolgozókkal, s arról tárgyaljon velük, hogy a célokat, feladatokat milyen módszerekkel kívánja elérni.

A termelési tanácskozásokon feltétlenül ismertetessék az elmúlt év legfontosabb eredményeit is. Ovakodjanak azonban a számok halmozásának felolvasásától. Arra törekedjenek, hogy a dolgozók megértsék: a postaszervek milyen eredményt ért el, s milyen helyes munkamódszerekkel lehet még sikeresebben dolgozni; továbbá: milyen hibákat kell kijavítani az előrehaladás érdekében.

A tavalyi termelési tanácskozásokon többször is előfordult, hogy a szakmai vezetés, sőt a szakszervezeti bizottság is arra használta fel a tanácskozásokat, hogy az időközben megjelent utasításokat, rendeleteket ismertesse. E módszer nem ésszerű: elvonja a figyelmet a lényegtől!

Az idei feladatok még nagyobb erőfeszítést kívánnak a postásoktól. Ezért is nagyon fontos, hogy a beszámoló és a vita nyílt, őszinte legyen. A szakszervezeti szervek éberen ügyeljenek arra, hogy a beszámolókból ne csak az tűnjön ki, hogy a szakvezetés mit vár a dolgozóktól, hanem az is, hogy a kollektíva és az egyén mire számíthat az eredmények után. Adjon tájékoztatást a szakvezetés, hogy a szakmai, gazdasági feladatok végrehajtásával együtt hogyan kívánja javítani a dolgozók élet- és munkakörülményeit.

Az elmúlt évben a gazdasági eredmények lehetővé tették az élet- és munkakörülmények nagyobb ütemű fejlesztését. Az idén is megvan erre a lehetőség. A beszámoló ezt világosan éreztetnie kell. A lényeg: a szocialista munkaverseny és az abban való részvétel nem cél, hanem eszköz: az eredmények erősítik a szocialista rendszert, politikai és gazdasági helyzetét, az egyén és egyben az egész dolgozó társadalom élet színvonalának emelését.

A posta előtt álló feladatok elvégzéséhez a hagyományos munkamódszerek már nem elégségesek, előtérbe került a műszaki fejlesztés, amellyel viszont szorosan összefügg az újítómozgalom. A termelési tanácskozásokon az újítómozgalomról kapjanak új képet a dolgozók, érezzék jelentőségét, ismerjék meg, hol, miben tudnak segíteni.

A szakmai vezetés és a szakszervezeti szervek tehát úgy szervezzék, irányítsák a műszaki konferenciákat, hogy a termelési tanácskozások előadói, szervezői megfelelően fel tudjanak készülni. A termelési tanácskozásokat a középfokú postaszervek és a területi szakszervezeti szervek kiküldöttjei segítik személyes tanácsaikkal, nevelő, felvilágosító munkájukkal.

Sütő István

Új műszaki könyvek

Ligeti György: Ezerarcú automaták (Gondolat) c. könyve a gyakorlati élet nagyon sok területén felmerülő automatizálási problémát érinti. Tisztázza az automatizálás alapfogalmait, az irányítástechnika alapelveit, az adatfeldolgozás módszereit, a számítógépek, szabályozók sajátosságait. A postai területen nagyarányú az e vonatkozású fejlesztési perspektíva. Ajánljuk az érintett munkakörök dolgozóinak a könyv tanulmányozását.

Walter Conrad: Barangolás a tranzistorok birodalmában c. mű szintén érinti a postai területet. Részletesen foglalkozik például a félvezetők technikájával, amelyek felhasználásával készülnek a legkisebb rádióvevők, a szönyegként összegyűjthető erőművek, a drót nélküli zseblefononok stb. Részletesen kitér arra is, hogy a fényből hogyan lesz áram. Bemutatja a félvezetőket üzemből, és az új utakat, perspektívákat. (Táncsics)

Fábray József: Villamos be-

rendezések biztonságtechnikája c. zsebkönyv a harmadik kiadást érte már meg (Táncsics). A villamos áram okozta balesetek száma más balesetekhez viszonyítva kevés, de jelentőségüket éppen súlyosságuk adja. A villamos balesetek megelőzésére hatáson eszközünk vannak, amelyeket a villamos biztonságtechnikája foglal össze, s amelyekkel minden dolgozónak ismernie kell, aki villamos berendezésekkel foglalkozik.

Antoniewicz Flórián: A nyereségrészesedés és a vállalati ügyvitel c. könyv éppen a legjobbkor jelent meg (Közgazdasági Könyvtár). Az új gazdasági mechanizmusban kérdésként merül fel: tekintetbe veszi-e a nyereségrészesedési rendszer azt, hogy az anyagi érdekeltiség központjában az élő ember áll. Rendelkezések biztosítják a nyereségrészesedési rendszer résztvevőinek részvételét az érdektől önállóan, gazdálkodó postaszervek apparátusának nagy hasznára válik a könyv tanulmányozása.

A munka tudományos megszervezése

A Posta Üzemszervezési Iroda tevékenységéről általában még keveset tud a postás közvélemény. Pedig a mintegy 50 magas képzettségű szakember lelkiismeretes és hozzáértő munkája nagyobbször érdeklődésre számíthat. 1965. áprilisában kezdte meg működését. Feladatuk országos jellegű postai és távközlési, viszonylag hosszabb kimunkálást igénylő folyamatra és ügyvitelszervezési témák kidolgozására terjed ki.

E rövid bemutatás után pillantsunk be az iroda sokrétű és szerteágazó munkájába. Az egyes osztályok olyan sok érdekes anyagot bocsátanak rendelkezésünkre, hogy csak nehezen tudunk belőlük egy rövid cikkre valótló kiválogatni.

A vasúti közlekedés korszerűsítése szükségessé teszi a postaszállítás jelenlegi rendszerének fokozatos átalakítását. Ezért országos viszonylatban megvizsgáltuk a küldemények központosított feldolgozásának, a góckörzetek és gócihálózat kialakításának lehetőségét, valamint a hozzá kapcsolódó szállítási rendszerek módosítását — részleteit az egyik kiválasztott témát dr. Kotsis Béla.

A feldolgozás központosítása csakis a jelenlegi szállítási rend módosítása és az irányítási számrendszer bevezetése után lehetséges — jellemezzük meg az igazgató tájékoztatója közben.

Valóban, a vezérigazgató-ság ezért határozott úgy, hogy gépesíti, automatizálja a postaküldemények feldolgozását, s tervbe vette a manuális és a gépi feldolgozásra egyaránt alkalmas ködrendszer bevezetését — feleli dr. Kotsis Béla.

A vezérigazgató-ság megbízásából megvizsgáltuk az irányítási számrendszer bevezetésének lehetőségét. A javaslatok megvitatása után a posta 4 számegységből álló decimális felépítésű irányítási számrendszer bevezetését határozta el. Erre a távlati szállítási rend kialakítása és ennek alapján a góckörzetek végleges meghatározása után kerülhet sor.

A továbbiakban a kishivatalok helyzetéről cserélünk véleményt. Ennek vizsgálata ugyanis kiemelt feladatunk szerepel az iroda 1969. évi munkatervében.

A helyközi távbeszélőhálózat teljes automatizálása után kevesebb lesz a munka a fiókposták és az egyedül kezelő kishivatalok legnagyobb részében, így az igények kielégítésére sok a 8 órás munkaidő — ismerteti a megoldásra váró probléma lényegét az üzemszervezési iroda vezetője. — Ezért a jelenleg igen

magas készenléti időt a belső kezelésben csökkenteni kell. Ezzel együtt jár a kezelési és főként a számadási szabályok módosítása, egyszerűsítése, mert a részidőben foglalkoztatott dolgozóktól nem lehet megkövetelni a jelenlegi szak-képzettséget. Javaslatunk ki-dolgozásánál arra is tekintettel leszünk, hogy az új típusú kezelőhelyek kialakításakor ne szoruljanak háttérbe a szociális szempontok.

A postaforgalom jelentős részét a kézbesítőszolgálat képezi. A küldemények számának és a kézbesítési terület nagyságának állandó növekedése, valamint a munkaerőhiány folytán a kézbesítőszolgálat kapcsolatban egyre több bírálat és jogos panasz hangzik el a közönség részéről.

Az általánosságban ismert nehézségek ellenére a kézbesítőszolgálatra jellemző, átfogó friss adatok teljes részletességgel jelenleg még nem állnak rendelkezésre — kommentálja a harmadikként kiválasztott témát dr. Kotsis Béla.

Ezért 1969-ben általános jellegű, széles körű felmérést végzünk. Ez többek között kiterjed a forgalmi, a munkaügyi és a szociális szempontokra is. A kézbesítőszolgálat javításának lehetőségeit a helyzetfelmérés alapján vizs-

gáljuk majd a továbbiakban. Az iroda munkatervében lapozgatva egy idegenül hangzó címre bukkantunk: „ergonómiai vizsgálatok”. Mit jelent ez?

A műszakilag legjobban megtervezett és felépített géppel sem produkálható a várt eredmény, ha a gépet vezérlő ember képességeit figyelmen kívül hagyjuk. A nehéz fizikai munka gépesítésénél is számolni kell az ember és a gép kapcsolatával. Az utóbbi években a termelési emberi szempontjai egyre inkább a tudományos munkaszervezés alapjává váltak. Így a legjobb hatások és teljesítmény elérése érdekében mi is felmérjük az ember fizikai és szellemi képességeit és korlátait. Ezzel is biztosítani kívánjuk, hogy a munkahelyen használt berendezések, bútorok, gépek és szerszámok könnyítsék az ember munkáját.

Sok mindenről írhatnánk még, de ez alkalommal csupán néhány témát emelünk ki. A Posta Üzemszervezési Iroda idei programjából. E nyíltól is érzékelhető, hogy az iroda mintegy 50 főnyi gárdája milyen jelentős szellemi kapacitást, értéket képvisel, s fokozatosan hozzájárulnak a postai munka eredményesebbé tételéhez. (macsári)

A szovjet szakszervezetek alapszabályában a többi között ezeket a sorokat olvashatjuk: „A szakszervezetek védelmezik a munkások és alkalmazottak érdekeit, ellenőrzik a Munka Törvénykönyve előírásainak betartását, a balesetvédelmi intézkedések és a vállalati, üzemi egészségvédelmi szabályok betartását, döntenek a munkaügyi vitákban, megszabják a balesetvédelmi és az ipari-egészségügyi normákat.”

Hogyan valósítják meg mindezt a gyakorlatban? A Novosztij sajtóügynökség munkatársa, Natalia Peskova erre kért választ Javgenyija Kazakovától, Moszkva Szverdlov kerületi postahivatalának szakszervezeti bizottsági elnökétől.

Ha megnézi az ülések jegyzőkönyveit, és megismerkedik munkatervünkkel, könnyen meggyőződhet róla, hogy nincs egyetlen olyan termelési terület, amellyel a szakszervezet ne foglalkozna — mondotta Javgenyija Kazakova. — Ez érthető is, hiszen alaposan ismerünk kell például a munkanormákat, hogy megvédezhessük a dolgozók érdekeit, gondoskodnunk kell arról, hogy az emberek egészséges körülmények között dolgozzanak és jogaikat sehol ne csorbítsák.

Idén év elején a szakszervezeti bizottság munkavédelmi csoportja elemezte (ezt egyébként rendszeresen csinálja), milyen a dolgozók megbetegedési aránya a postahivatalokban, és megállapította: a tavalyi év hasonló időszakához képest valamelyest nőtt a betegségek aránya. Haladéktalanul fel kellett kutatni ennek okát.

A szakszervezeti bizottság felkérte a munkavédelemmel foglalkozó mérnököket. Mihail Bajbusevet, hogy ismertesse az egyes postahivatalok munkakörülményeit. A csoport pedig Valentyin Panykovval az élen gondosan ellenőrizte a hozzá tartozó 8 hivatal (összesen 45 hivatal tartozik a kerületi postához), ahol különösen növekedett a megbetegedések száma.

Emellett azzal is megbíztuk őket, hogy a társadalmi munkavédelmi feladatokkal együtt minden postahivatalban vizsgálják meg, hogyan tartják be a női és fiatalok dolgozók munkáját szabályozó előírásokat, megkapják-e azokat a kedvezményeket, amelyeket a szovjet törvények biztosítanak.

Március végén a szakszervezeti bizottság ülésén a mérnök beszámolója után felszólaltak a csoport tagjai és a társadalmi akciók. Elmondták, hogy sok postahivatalban a vezetők nehézsége miatt még mindig nem szerelték fel a nappali fényt biztosító világítótesteket, nem mindenütt működtek a szellőzőberendezések az előírt normák szerint. Hogy kiszűrjék a helyiségeket, ki kellett nyitni az ablakokat, és az ajtókat, s a huzat miatt sokan meghűltek.

A bizottság elégedetlen volt egy sor hivatalban az egészségügyi helyzettel is. Voltak tatarozásra szoruló helyiségek, másutt az ipari-észtetika követelmények kielégítésében találtak hiányosságokat...

Azt is javasolták, hogy minden postahivatalban feltétlenül fel kell szerelni a kis-méretű bélyegzőautomatákat és teljes egészében gépesíteni kell a csomagküldemények csomagolását.

Egyes hivatalok vezetői sok helyütt már a szakszervezeti bizottság ülése előtt kijavították a hibákat. A bizottság pedig a javaslatokat összegyezte, megvitatta és megfelelő határozatokat hozott. Ennek minden pontja konkrét követelményeket tartalmazott. Előírta például Vlagyimir Szorokinnak, a kerületi postahivatal vezetőjének, hogy mindenütt szereltesse fel a nappali fényt biztosító lámpákat, ahol eddig még ez nem volt, négy postahivatal felújítását, új bútorok beszerzését és egy sor munkafolyamat gépesítését irányozta elő: közte a borítékok lebélyegzését, a csomagolás gépesítését és így tovább.

Azóta négy hónap telt el. A bizottság tagjai és a társadalmi munkában dolgozó aktivisták rendszeresen ellenőrizték, hogyan teljesíti a hivatali vezetés a szakszervezeti bizottság ülésén elfogadott határozatokat. A közelmúltban szakszervezeti vezetőségi ülésen a kerületi hivatal vezetője tartott beszámolót. Valamennyi követelményünket teljesítették. Igaz, még nem mindenütt fejeződött be a felújítás és a szellőzőberendezések felszerelése, de a közeljövőben ez is befejeződik...

Szakszervezeti bizottságunknak most különösen sok

a dolga — folytatta Javgenyija Kazakova. — A második félétől minden moszkvai postahivatal áttért az új tervezési és anyagi ösztönzési módszerek alkalmazására. Most dolgozzuk ki a szocialista munkaverseny új feltételeit, a prémiumrendszert. Azon is gondolkodunk, hogy elsősorban mire használjuk fel a felhalmozási alapot.

A hivatali vezetés mindig tiszteltetben tartja-e a szakszervezeti határozatokat?

Feltétlenül! Először is azért, mert határozataink egy célt szolgálnak, hogy megteremtjük az embereknek a termelési és egészséges munka feltételeit. Ez talán nem a hivatali vezetés érdeke

is? Emellett pedig megfelelő jogokat biztosítottak számunkra, hogy szükség esetén kötelezhessük a hivatali vezetést a szakszervezeti határozatok végrehajtására. Ha pedig ennek nem tesz eleget, akkor felvethetjük a bizalmatlansági kérdést és kérhetjük, hogy távolítsák el tisztségéből.

Igaz, vannak olyan esetek, amikor elhúzódnak egy-egy határozat teljesítése. De mindaddig nem nyugszunk, amíg azt valóra nem váltják. Az emberekben meg kell bízni, de a végrehajtást is ellenőrizni kell. S ha már elfogadjuk egy határozatot, azt is elérjük, hogy azt maradéktalanul teljesítsék. (APN)

Fontos könyvek

Gáspár Sándor: A magyar szakszervezetek szerepe a szocializmus építésében c. könyv igen jelentős segítséget a szakszervezeti tisztségviselőknek. A fejezetekben a SZOT főtitkára foglalkozik a nemzetközi szakszervezeti mozgalom főbb jellemzőivel, a szakszervezetek helyével és szerepével a szocializmus építésében, a szociálpolitikai tevékenységgel, s a nemzetközi kapcsolatokkal.

A szakszervezeti bizalmiak kézikönyve” tulajdonképpen már régen várt megjelenésével. Talán soha nem volt idősebb, mint most, amikor a bizalmi választások legtöbb postaszervénél már le is zajlott. A kézikönyv a korábbihoz viszonyítva bővült terjedelemben is, mert hiszen sok olyan kérdésre is választ ad, amelyek időközben felvetődtek. Külön fejezet tárgyalja a bizalmiak hatáskörét, a szakszervezetek szervezeti életét, a dolgozók bevonását a vezetésbe, gazdálkodásba, a vállalati tervek, gazdasági célkitűzések végrehajtásába. Tisztázza a munkaviszony, a munkaidő, a pihenőidő és a szabadság, a munka díjazása és egyéb jutások, az anyagi felelősség, a munkaügyi viták kérdését és az ezekkel kapcsolatos tennivalókat.

„Határozatok gyűjteménye VI.”, szintén nélkülözhetetlen szakszervezeti bizottságaink számára. A könyv tartalmazza a SZOT Elnökségének és

Titkárságának határozatait, valamint a szakszervezeti mozgalmat érintő legfontosabb állami rendeleteket.

„Egyéni védőruhák, védőeszközök, védőfelszerelések katalógusa”, a munkavédelmi feladatok kézikönyvének számítható, hiszen a posta területén is sokan használnak védőruhát. Helyesen ad tanácsot a védőöltözetek használatára, alkalmazási területeire és főleg arra, hogy hol lehet azokat beszerezni. (b.)

RÉSZT VESZ ÖN IS

A „Ki tud többet az 50 éves múltból?”

C VETÉLKEDŐBEN?

Január 26 — 27-én

Hangzó KANTÁTA

A Postás Szimfonikus Zenekar fejlődése szinte tükörképe a postás társadalom szervezeti mozgalmának fejlődésének. A művészetnek arról a magas fokáról, ahol ma ez az országos tekintélyű zenei együttes áll, ugyanolyan érdekesekkel és gondokkal kell visszagondolnunk az 1900-as évek elejére, a kis 30-35 tagú postás fúvószenekarra, mint azokra, akik akkor először kezdtek szervezni a postásokat mozgalomba. A postások büszkéik is lehetnek arra, hogy a munkásmozgalom, a munkáskultúra egyik úttörője: a vasasok, az építők mellett ott van történelmi helyük; a Postás Zene- és Kultúregyesület, a zeneiskola és énekkar ugyancsak úttörő volt a század első évtizedében.

A felszabadulás itt is felindulást hozott, majd az 1930-es esztendő a hanyatlást. Hiába duzzadtak 30-30 főre — igazi bázist nem tudott megteremtteni a postás-ság körében. 1957-ben a szakszervezet világszerte meghatózt: a forma, a státusz határozta meg egy művészeti együttes hovatartozását, hanem társadalmi tömegbázisa, célja és hivatása. E világos álláspont súlyos balszakszervezeti szabaddította meg az együttest. A Művészeti Dolgozók Szakszervezete kollektívájára szerint szerződötték az újraszervezett zenekar tagjait. Az 50-es évek elejének 24 tagú együttesével szemben 62-re emelkedett a számuk — megkezdte olyan tagokkal, akiknek a zenei képzettsége magas. Zeneművészeti Főiskolát végzett művészek, zenetanárok.

Éppen most 10 éve került az együttes élére Vasadi Balogh Lajos, a nemzetközi hírnév karmester és orgonaművész, aki az Operaházról — vált meg, hogy teljes tudását és energiáját a zenekar fejlesztésének szentelje. Az együttes zenei tudása rohamosan fejlődött az eltelt években és repertoárjának gazdagodása a szakmai kritika és a nagyközönség lelkes elismerését váltotta ki.

Alapvető műsorpolitikai elvünk volt, — mondotta Vasadi Balogh —, hogy a klasszikusokon túl, minél több kortárs zenét tolmácsoljunk és bevonjuk munkánkba az élővonalbeli és fiatal karmestereket, előadóművészeket. A legutóbbi 4 év alatt 37 bemutatót tartottunk — ilyen nagy premierszámot csak a rádió tud felmutatni! Az összes új magyar művet eljátszottuk Szervánszkytól Marosig, Sugártól Hidas Frigyesig és Patachichig. Teljes lett Kodály-repertoárunk. Igyekeztünk a bartóki repertoár területén is újat hozni. Az élővonalbeli szovjet és nyugati zeneszerzők és a bolgár, lengyel, cseh szerzők új műveivel is lépést tartunk.

Meg kell jegyezni Vasadi Baloghról, hogy szinte személynél hordozza a nemzetközi kapcsolatok: a múlt évben is sok jelentős külföldi zenei eseményen vett részt dirigensként: a milánói Scalaturnán, a hollandiai nyári fesztiválon; Skandináviában, Dániában, Dél-Franciaországban vezényelt így át tudja tekinteni az európai zenei életet, s tapasztalataival, élményeivel idehaza gazdagítja az együttest.

Vasadi Balogh mellett Fejér György, Szatmáry Zoltán, Weidl Gyula és számos zenei művész a motorja, a lelke a Postás Szimfonikusoknak, akikről külön-külön is mind-egyik vezető hangsúlyozza, hogy tudásuk mellett zenélési kedvük serkenti őket mindig új és új eredményekre. Az elmúlt évet decemberben a Zenekadémián rendezett forró sikerű, vastapos Wagner-hangversennyel zárták méltó módon.

El kell mondjam, — hangsúlyozza Vasadi Balogh —, hogy Csanády György miniszter és Besenyei Miklós

főtitkár meleg üdvözlése a hangverseny után rendkívül buzdítóan hatott az együttesre, ugyanúgy, mint mindig az erkölcsi és anyagi támogatás, amelyet a szakszervezet és vezérigazgatóság nyújt, a zeneszerető közönséggel egyetemben. A legnagyobb öröm számunkra az, hogy évről évre emelkedik hangversenyszorozatainkon a postás bérletek száma.

A vidéki postás központokkal egyre elevenebb az együttes kapcsolata. Előzetes közönségkutatás révén megtudhatjuk: milyen műveket szeretnének hallani a legközelebbi szolgálati, díjmentes koncerten, a debreceni vagy pécsi, miskolci, szegedi igazgatóság postásai. Így viszik aztán hozzájuk az ország ki-vált művészeit, Simándy Józseftől Radnay Györgyig, vagy Kocsis Albertig.

Hogyan tovább? Mit hoz a jövő? — A 68-as év vége, — a Wagner-est sikere mellett — még egy nagy örömet hozott számunkra: Ferencsik János

elvétele, hogy az 1969/70-es évad folyamán hangversenyt ad a Postás Szimfonikusokkal.

Egy nagy oratóriumot vezényel majd Ferencsik, Koröcs Dénes hegedűművész közreműködésével. A hírneves művészek odaállnak az együtteshez, amelynek egyre több a híve, barátja a művészeti és kulturális élet vezető személyiségei körében. Itt a lélektani pillanat, hogy Vasadi Balogh megvalósíthassa kedvelt tervét: megalakíthatja a postás zenekar barátainak körét. Az együttes, amelynek bázisa és hivatása, hogy a postások növekvő zenetáborát szolgálja —, mondhatnók: ez a gyökere —, most kiterjedő lehetőségei lombkoronáját, a baráti körrel, kulturális, művészeti, társadalmi életünk egészébe fonódva még teljesebben. Zeneszerető postás üzemi dolgozók, a hangversenytörzsközönségének tagjai és Kossuth-díjas zenészek, tudósok, írók együtt alkotnák a Postás Szimfonikusok Baráti Körét.

Kárpáthy Gyula

A BIZALMI

Réggel fél 7. A 62-es postahivatal közvetítő osztályán érdeklődöm.

— Nagy Ferencet keresem — mondom az egyik targoncavezetőnek.

— Hét órákor kezdenek — világosít fel a zömök termetű, napégette arcú targoncás. — Már hatkor bejött! — vág közbe Kozár József, az éjszakai csoport karmestere. — Menjen az irodába, ott van.

Nagy Ferenc ott gondolkodik a szolgálati kiírás felett. Beszélgetünk.

— 1945 óta vagyok szakszervezeti tag. 1959 óta a 62-esben. Nem sokkal később lettem bizalmi. Hét évig intéztem szak-társaim ügyes-bajos dolgait. Két éve a főbizalmi szerepét töltöm be. Hét bizalmi tartozik hozzám. Az osztály létszáma 98 fő, 96-an szakszervezeti tagok. Két fiú néhány napja lépett be, már beszéltem velük. Azt felelték: mi is szeretnénk szervezett dolgozók lenni.

Olykor segíteni is kell dolgozó társainknak, hiszen az élet nem mindig fenéki tejfel. Kanyik Pista a tavasszal megbetegedett. Családja van, kevés pénzét kapott. Szólt is nekem: „Feri bácsi, segélyt kélek.” El is intéztem, kapott 250 forintot. A közelmúltban hasonló eset történt. Karbi Ferenc több hónapig kórházban volt. Javaslatomra utaltak ki neki 300 forintot. N. B. viszont nem tudta indokolni segélyjogosultságát, nem is javasoltam. Ez történt K. J. esetében is: ő bűtört akart vásárolni, modernebbet a réginél. Felvilágosítottam, hogy forduljon az OTP-hez. Egy hét múlva örömmel újságolta: „Feri bácsi, hazaszállítottam a bűtört.”

A tagdíjbefizetés?

— Nemigen van problémánk. Igaz, H. J., ki akart lépni a szakszervezetből két év-tizedes tagsága ellenére is. Megkerestem, s beszélgettem vele. Kiderült, hogy személyi problémája volt bizalmijával. Végül ideiglenes megoldásként másik bizalmihoz adtam át a könyvét. Azóta nincs baj.

Ismét a betegállományban levőkről esik szó.

— Osztályunk dolgozói általában ismerik egymást, így hamar feltűnik, ha valaki hiányzik. Közös megegyezés alapján osztjuk meg a látogatást. Nem hivatalos kötelességből, emberségből.

Jólesett Szabó Vincének látni: nem feledkeztünk meg róla. Apró figyelmességként a szakszervezeti kasszából, ajándékokra is futja. Elmentünk Kanyik Pistához Táborfalvára, Karbi Ferencet a kór-

házban kerestük fel. G. Murár Istvánnak cseseri lakásán kívántunk jobbulást.

— Baj az, hogy mi kiöregszünk — mondja aggódva —, s kevés az ifilk. Kellene az utánpótlás. Sokan átjáróháznak tekintik a postát. De azért akad jó néhány olyan fiú is, akire lehet számítani. Edes Gyurkának hét vonalvizsgája van már. Targoncavezetéstől eredményesen vizsgázott. Kanyik Pista szintén rá lehet bízni mindent. Segítem ezeket a fiatalokat, mert belőlük lehet kihozni valamit. Idővel jó postásokká válhatnak — mondja a 62 esztendő Nagy Ferenc.

Palotás Sándor

EUROPA KÖNYVKIADÓ:

Xenophon: Anabaszisz A tízezrek hadjáratainak története című könyv 1887-ben jelent meg, de most kerül először magyar fordításban az olvasóhoz. A cselekmény érdekes és izgalmas. Egy testvérháború története elevenedik meg a könyv lapjain. Euripidész: Bakchánok (Csillag sorozat) c. görög tragédia Dionüszosz görög istenség küzdelmét mutatja be. Az író a legmélyebbre nyúl az emberi lélek kiszámíthatatlanságának rejtelmébe, de megfelfedezhető szövevénye.

Dyugát: Bódeni tó c. regényének főhőse nem ismeretlen előttünk. Egy csetlő-botló fiatalemberrel szól, aki rendkívül kalandokba csöppen, s tehetetlenül, egy helyben topog. Szatirikus történet. Louis Aragon: Az omnibusz utasai c. regénye és J. D. Salinger: Zabhegyező c. könyve világossá teszi számunkra, hogy a modern afrikai irodalom figyelemre méltó termés. A főszereplő az új Afrika világát keresi az igazságot. „A boldogtalanság konzervatív” c. könyv mai finn elbeszélők legfigyelemreméltóbb gyűjtése.

SZÉPIRODALMI KÖNYVKIADÓ:

Kosztolányi Dezső: Arany-sárga c. regényéhez különösebb kommentár nem szükséges. Egy tisztességes ember néhány hónapra sűrített tragédiájának történetéről szól. Tatay Sándor: Diszharmonia c. regénye egy fiatal elvált asszony és kislányának izgalmas történetét boncolja, amely során a szenvedélyek és a hideg érdekek csapnak össze. Csontos György: Száz év c. könyve négy novellát tartalmaz. Történetei a mai életből kiragadottak.

POSTÁSOK POSTÁJA

ELISMERÉS

Kedves Szöllősi elvtársnő! Mivel nagyon sokszor veszünk igénybe munkánk során a telefonszolgálatot, jó érzés hallani, hogy a vonal túlsó végéről mindig türelmes, és nagyon udvarias hang fogad bennünket. Soha nem tapasztaltunk az Ön részéről még türelmetlenséget, vagy kérésünket elutasító udvariatlan magatartást. E jó tulajdonságát továbbra is igyekezzük megőrizni, s szerezzünk még sok örömet a telefonáló közönségnek. E magatartásával nagyon emeli a dolgozó nők tekintélyét is.

Tóth Pálné,
Dunaújvárosi Nőtanács Járás-titkára

A hivatalvezetés és a szakszervezeti bizottság ezúttal is megdicsérte Szöllősi Jánosnét.
Kurucz Gyula szb-titkár

Két témáról

Az új év első napjaiban a Bp. 70-es Postahivatalban állást tartott a szakszervezeti bizottság, s megtárgyalta a szakszervezeti választásokra való készülődést. Lenczker Jenő szb-titkár bevezetőként kérte az szb-tagjait, tolmácsolják a dolgozóknak a szakszervezeti bizottság újévi jókívánságait. Ezután arról esett szó, hogy a bizalmi választásokon néhány kisebb csoportot össze kell vonni. Felhívta a figyelmet arra, hogy a bizalmi választásoknál biztosítani kell a szakszervezeti demokrácia érvényesülését.

A másik téma Bánszki János bácsi. Szeretjük őt, harmadik éve dolgozik éjszakai-ként a csomagoszállom, s az osztályvezető szívesen alkalmazza őt, mert magas kora ellenére életvidám, szorgalmas munkás. Nagyon szeret dolgozni. Eldicsékedett, hogy a győztes, még nem ismeri, életében soha nem volt beteg. Ez hihető is, amikor ránézünk piros-pozsgás, életvidámsággal telít arcára. Január 23-án ünnepelte 83. születésnapját.

Novák József

Csökentették!

A Postavezérigazgatóság szakszervezetünk elnökségével egyetértésben újra szabályozta a postás dolgozók munka- és védőruha, valamint védőeszköz ellátását.

A munkaköri jegyzék elkészítését a Postavezérigazgatóság az igazgatóságok és központi postaszervek hatáskörébe utalta. Fő célunk: felmérni az igazgatóság területén a jogos és reális igényeket, vizsgálni azokat a területeket, ahol a munka- és ruházat nagyfokú szennyeződésével vagy elhasználódásával jár; e területekre a munkaruha-ellátást kiterjeszteni —, az eddigi ellátásként juttatott ruhadarabok minőségét javítani, illetve a kihordási időket csökkenteni.

Ilyen előkészületek után a Budapesti Postaigazgatóság, illetve a fenti utasítások adta lehetőségekkel, a korszerűtlen, elavult munkaruhák módosítására, a viselési időket csökkentésére egyes munkaterületek dolgozóinak munkaruhájával való ellátására tervet készített.

A felvételi és kapcsolódó munkakörben 1283 nődolgozónk korszerű műszal, szép kivitelezésű munkaköpenyt kap. A közönséggel közvetlen kapcsolatban levő dolgozók új munkaköpenye minden igényt kielégít.

A motorkefék, kézből készítették skay műbőr öltönyt, a kerékpáros kézbesítőket kesztyűvel, továbbá — indokolt esetben — az egyesített kézbesítőket gumicsizmával is ellátjuk.

Az eddig juttatott munka- és védőruházat viselési ideje sok esetben indokolatlanul hosszú volt, s ezért igen sok munkakörben majdnem minden ruhadarabnál 33-50 százalékkal csökkentettük.

Az 1968. I-III. n. évi gazdasági eredményeink alapján a fejlesztésre fordítható évi 400 ezer Ft figyelembevételével — komoly anyagi fedezetet biztosítottunk arra, hogy javítsuk és egyes eddig el nem látott területekre kiterjesszük a munka- és védőruha ellátást.

Udvardi Istvánné

A kutyaharapásról

Szólni kell a kutyaharapásból származó üzemi balesetekről, mert ilyesíten emelkedett az ilyen természetű sérülések száma.

1967-ben összesen 21 egyestett, illetve betétkézbesítőt mert megkuty. Ez év november hó végéig már 38-ra emelkedett a számuk. Az előző év azonos időszakához képest 55,25 százalékos az emelkedés.

Az ebtartókra vonatkozó hatóság rendelkezés nem biztosítja a postások testi épségét, mert a hatóságok általában nem, vagy nem elég szigorral ellenőrzik a rendelkezés végrehajtását. A kötelező feljelentés is gyakran elmarad, s ha történik is szabálysértés címén feljelentés, a kisösszegű

büntetés a legtöbb esetben nem jár kellő eredménnyel.

Mivel a munkavédelem elsődleges és fő célja nem a már megtörtént balesetek regisztrálása, hanem azok megelőzése, ezért a kutyaharapásos üzemi balesetek megszüntetése érdekében ajánljuk: az igazgatóságok készítsenek felhívást megfelelő példányszámban a balesetmentes kézbesítés biztosítására és ezeket osszák szét a kutyatulajdonosok között. Ebben hívják fel figyelmüket arra, hogy ott, ahol a felszólítás után is fennáll a kutyaharapás veszélye, a posta a házhözkezelést a veszély elhárításáig — a Posta Munkavédelmi Szabályzat 97. pont b) alpontja alapján — felfüggeszt.

Madaras Károly

KÖNYVESPOLC

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ:

Oravec Paula: Villanófények c. könyve a Faforgácsok, Történetek után a családregény 3. kötetének számít. A gyönyörű, 16 éves lányá szerdült Margit mellett már fontos szerepet kapnak testvérei, de a legendás Tabán odúban lakó szegény emberek életén keresztül maga a történelem is, az a pár hónap, amikor a Tanácsköztársaság léte az embereknek megnyugtató, boldogságot és emberi méltóságukban való megerősödést jelentett.

Major Ottó: A 7. pecsét c. regénye Budapest ostromának napjait idézi meg a kortárs szenvedéllyel és a kronikás pontosságával, mintegy zárókötetként a Magyar Atlantisz regényciklusnak. A szereplőket nagyrészt már az előző kötetekből ismeri az olvasó.

Hajnal Anna: Kölesönkény c. könyve a kiváló műfordító versfordításainak gyűjteménye. Helyet kaptak benne H. W. Goethe, Fr. Schiller, H. Heine, G. Keller, W. Whitman, Anakreon, A. Mickiewicz, N. Aszejev, Shakespeare is.

Berényi György: Levél a Paradicsomból c. regénye egy Monte-Carlóba disszidált kis könyvelő viszontagságos, de semmitmondó életét tárja fel. Lénárd A. Sándor: Római történetek c. regénye, a Brazília elő hírneves író műve, aki egyetlen börtöndel szállt le 1938-ban Rómában a vonatról. Láttá az olasz fasizmus kibontakozását és a diktátor bukását. Mulatságos könyv. Somogyi T. Sándor: Gyerektükör a mai tizenévesek érde-

kes életét tartalmazza. Mindenekelőtt a felnőttekről szól. Sütkös Mihály: Értelmiségi terepszemle c. kötete kényes kérdésekre válaszol. Olyanokra, hogy mit is jelent értelmiséginek lenni? Hogyan formálódik korunk felnővekvő fiatalosága? Miért verték a gyerekeket? stb. Hankiss Elemér: A népdaltól az abszurd drámáig c. tanulmánykötet, a vers, a dráma esztétikai problémáit elemzi. A mai irodalomtudomány eszközeivel, és tanulmányai segítséget nyújtanak mindazoknak, akik tájékozódni kívánnak az irodalom problémáinak rengetegében. Végül két verseskötet: Hidas Antal: Vágyódok utánad és Tóldalági Pál: Valamilyen éden felé címen hívják fel magukra a figyelmet.

GONDOLAT KÖNYVKIADÓ:

Francis Chiehester: A magányos víz meg az ég figyelemreméltó könyv. Az író volt az első ember a világon, aki hidropónon vállalkozott hozs-zútávú repülésre. 18 éves korában 10 fonttal a zsebében kivándorolt Angliából Új-Zélandra, közben izgalmas kalandok jutottak osztályrésztül. Wilhelm Adam: Nehéz elhatározás c. kötete érdekes olvasmányoknak számít. A száltingrádi csatát német szemmel értékeli. Az író önvallomásaiban beismeri a német népkritikátlanságra való nevelését, s azt, hogy a realitásra tulajdonképpen sokakat a sztálingrádi szovjet győzelem ébresztett. Eibl-Eibesfeldt: Az ezer Atoll világa c. könyve az indiai-óceán eddig alig ismert szigetvilágába kalauzolja az

olvasót. Úgyeszen hangolja össze a kalandos expedíció élményeit a földrajzi geológiai néprajzi megfigyelések, valamint a tudományos kutatómunka eredményeit.

CORVINA KIADÓ:

Haulits Lenke: Paizs Goebel c. könyve a Művészet Kis-könyvtára sorozatban jelent meg. A címszereplő művész portréja igen tanulságos, hiszen a Tanácsköztársaság bukása után az emigrációra kényszerültek soraiba tartozott, de továbbra sem feledkezett meg a nagyszerű napokról. A kiváló festőművész munkáinak legjobbjait válogatták össze a könyvben. Horváth Tibor: Gauguin c. könyv szintén e sorozatban jelent meg. A művész az impresszionizmust követő nagy stílusfordulat élenjárójáról közé tartozik, s életre rendkívül érdekesen példázza a társadalomból menekülő művész önmagára talá-lását, ugyanakkor tragikus magáramaradását is.

KÖZGAZDASÁGI ÉS JOGI KÖNYVKIADÓ:

Öze Katalin: Csodálatos Etiópia c. könyve személyes élményekről szól. A szerző ugyanis az ENSZ Afrikai Gazdasági Bizottságának megbízásából, több mint 3 évet töltött el Etiópiában, a mai élet tükörképe, de ugyanakkor feltárja a vad elmaradottságot, tudatlanságot. Arnost Tauber: A gyapot pályafutása (A fehér arany tündöklése, hanyatlása és jövője a műszálak korában) c. könyv végig követi e fontos nyersanyagunk meglepő, fordulatokban gazdag pályafutását, azt a korszakot, amikor háborúkat viseltek miatta, s a jelent, amikor már a gyapot elvesztette egyeduralmát a világon.

B. Gy.

A fürge ujjakról

A lányok és asszonyok széles táborában a kézimunkázás szinte tradíciónak számít. A nagymamától az unokák tanulják meg, akiből mamák és nagymamák lesznek, s ők tovább adják a horgolási, kötési tudományukat. Milyen öröm az, amikor egy-egy születés- vagy névnap alkalmával saját magunk készített terítőt lepünk meg a családot, vagy magunk horgoltá pulóvert, ruhát ajándékozunk. Valahogy szebb és értékesebb az az ajándék, amely saját kezünk munkáját rejti magában. Szívesebben is viselik szereteteink.

A kötés, horgolás századunk nagy iramában még idegenkedő is. Szabadidőnk tehát nemcsak hasznos, de egészségesen is eltölthetjük ilyen munkával. A folyóiratokban és különböző könyvekben rengeteg tanácsot, útmutatást kaphatunk a kézimunkákhoz. Ilyen tanácsot szolgát az ez évben megjelent Fürge ujjak című könyv is. A könyv nagyobbik fele — az új kézimunkadívalat szövege — ismét költött és horgolt ruházati cikkek: pulóverek, ruhák, kosztümök stb. leírását tartalmazza. Több eredeti modellt színes fényképen mutatnak be, de a kiadástól átvett szép modelleket is találhatunk a kötetben. Első ízben mutatnak be például olyan textiljáték figurát, amely elkészítéséhez nem kell különös ügyesség: a kis hápogó kacsát egy türelmes anyuka vagy nagymama irányításával a kisiskolások maguk is elkészíthetik.

A hímzés mintákat nagy körültekintéssel válogatták ki, a bemutatott darabok előnyös a Fürge Ujjak kézimunkalap szerkesztősége útján megrendelhető.

A könyvben fejezetként megtaláljuk például a csillagokat, az egybehorgolt mintákat, a delahorgolást, szalaghorgolást, a hímzéseket, kötések, a receptek közül is sok érdekességet, amelyeket Turós Emil mester készített, aki a gyorsan elkészíthető ételek specializája.

Jó szórakozást, hasznos munkát kíván

Postás Panni

Könyvek fiataloknak

Szilágyi Ferenc: Főnixmadár (Zrínyi a költő és hadvezér) c. életregény történelmi műfajnak egy egyszerű alakját méltatja és hozza közelebb az olvasóhoz. Bemutatja mint a XVII. század rettenthetetlen harcosát, katonáját, akinek fegyvere volt nemcsak a kard, de a toll is.

Thury Zsuzsa: Apollónia kisasszony vendégei c. regény egy pártába fonnyadt kisasszony izgalmas, kalandos bálóni életébe vezet bennünket. Barsi Dénes: Parázs a hamuban c. regénye egy városba szakadt vidéki ifjúról szól, aki könnyelműen házasságot köt, az rossz sorsú, végül gyászter falujába. Moldova György: A Lakinger Béla zsebcirkáló vidám regénynek számít. A szerző elismeri, hogy az alapötletet olyan

neves szerzőktől szerezte, mint P. Howard, Ilf és Petrov, a történetek viszont maiak. Vasili Jan: A jégmezők lovagja c. regényből már film is készült. Az ifjú Alekszandr fejedelem személyében méltó vezére támad a sanyargott népek, aki győzelemre vezeti a tömegeit, a kegyetlen németek, a rabló svédek elleni hadjáratokban. Anyák napján c. műsorfüzet hasznos és lassan időszerűvé válik. A kis füzet rövid egyfelvonásos színdarabokat, és egy novellát tartalmaz.

Gyere velem a bábszínházba c. színes, képes mesefüzet, színdarab csak 4 éven felülieknek. A sorozat már eddig is nagy sikert aratott, a legkisebbek olvasótáborában. (Móra Könyvkiadó.)

HÁZTÁJI

Sok vidéki postás rendelkezik ingatlanokkal, kisebb háztáji földdel, s foglalkozik gyümölcs- és apróállat-tenyésztéssel. Ajánlunk néhány könyvet, amelyek tanulmányozása hasznos segítséget nyújthat.

Örsi Pál Zoltán: Méhek között c. könyve a 7. bővített kiadást érte meg. Az új kötet tenyésztéssel és anyaneveléssel foglalkozó fejezetei bővültek lényegesen, de bővültek az új kutatási eredmények és gyakorlati fogások ismertetésével is. A szerző bevezet az olvasót a méhcsalád csodálatos szerveződésébe, s a kezdő kisméhésztől a kutatóig mindenki részletes útmutatást találhat benne a méhésztel kapcsolatos problémákra. Hasonló témájú a H. H. Laidlaw, Jr.—J. E. Eckert: Méhanya-nevelés c. könyve, amely tanácsokat ad a méhészeti munkához.

Oláh István: Jövedelmező nyúltenyésztés c. könyvéből a kis tenyésztőktől a nagyüzemi dolgozókig választ kap az olvasó a nyúltenyésztés és árutermelés, üzemszervezés, tervezés kérdéseire. Rámutat e fontos állat tenyésztésének gazdasági hasznára is.

Szentirmay László: Lúdtartás, nevelés, hizlalás c. kis-könyv olyan ágazatot érint, amelynek hazánkban több évszázados hagyománya van. A falun lakók nagy részének jelentős jövedelmet jelentett és jelent ma is a lúdtartás, illetve hizlalás. A szerző összefoglalóan ad tanácsot, közérthető nyelvezettel.

ÉLETMENTÉS — MENDÉN

A decemberi mendei vonat-összeütközés során a mentési munkálatokban postás dolgozók is részt vettek. A postával szemben igényként merült fel: távbeszélő-összeköttetés teremteni a baleset színhelye és Budapest között: segélykérés és a vasút menetirányítása céljából. A Budapest vidéki Postaigazgatóság Szegedi István győmrői körzetmestert és három munkatársát irányította a helyszínre. A csapat a kora éjszakai órákban feladatát megoldotta, s a távbeszélő-összeköttetés egyik vége Budapestben, a másik vége pedig a helyszínen levő gépkocsiban volt. Elrendelték Győmrő, Süllyap és Mende központok-

ban a folytonos távbeszélő-szolgálatot is. A helyszínről kapott tájékoztatás szerint ez a szolgálat nagy segítséget jelentett a mentési munkálatoknak.

A Budapest vidéki Postaigazgatóság Szegedi István és munkatársait, az érintett postahivatalok távbeszélő dolgozóit dicséretben részesítette; dicséret illeti a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság budapesti nonafelügyeletét és a központban az éjszakai órákban szolgálatot teljesítő dolgozókat is. Munkájuk eredményeként állandó kapcsolat teremtetődött a fővárosi és a környéki kórházakkal, orvosokkal.

(várai)

JOGI TANÁCS

A kiküldetést szabályozó 33/1951. Korm. sz. rendelet szerint a kiküldött munkaidéjébe nem számít bele az utazási idő. A Posta 1968. évi Kollektív Szerződésének 10. § (5) bekezdése látszólag ellentmond e kormányrendeletnek, de a kiküldetés és sok vitára ad alkalmat. Ezért a Posta 1969—70. évi Kollektív Szerződésébe bizonyos módosítással kerül be e rendelkezés.

A kiküldetésről szóló rendelet szerint ugyanis a kiküldetés helyén csak a tényleges munkával eltöltött idő számít munkaidőnek. Az utazásra fordított idő — amikor a kiküldött pihen — nem tekinthető munkaidőnek. Viszont teljes napi munkaidővel kell a kiküldött munkaidéjét elszámolni akkor is, ha a kiküldetés helyén nem teljesíti napi munkaidéjét.

Ha a kiküldetés természete olyan, hogy a dolgozó útközben is munkát végez, el kell számolni, de csak akkor, ha az tényleges munkavégzés és nem csupán a magával vitt iratok tanulmányozása. Útközi munkának kell tekinteni pl. az olyan kiküldetést, amikor a dolgozó, vagy a dolgozók útközben időnként megállva, pl. a rádiósugárzás télerősségét mérik. Nyilvánvaló, hogy ez munkavégzésnek számít akkor is, ha menet közben történik. Ilyen munkavégzésnek kell tekinteni azt is, amikor a kiküldött az út egész ideje alatt ügyel a rábízott értékekre, amelyekért felelősi és anyagi felelősséggel tartozik.

Ez a könnyítés természetesen nem jelent előnyt az olyan kiküldötteknek, akik a túlmunka végzéséért semmilyen térítésre nem tarthatnak igényt.

J. L.

Hogyan működik?

A modern élet, a technika számos eredményét hasznosítja. Ezek oly annyira környezetünkhez tartoznak, hogy letévesztjük természetnek tartjuk, használatuk, de szerkezetüket, működését elhanyagoljuk nem ismerjük. Így sokszor előfordul, hogy feltesszük magunknak a kérdést: hogyan működik? E kérdés a címe annak a könyvnek, amelyet a Műszaki Könyvkiadó adott ki, s benne szóban és képen magyarázza a korszerű technikát. Az olvasó választ kap a fizikai és kémiai alapproblémák kérdéseire, betekintést nyer az akusztikába, az energiahordozó, az elektromosság problémáikába. Tanácsot kapunk a fényképezéshez, a háztartási készülékek kezeléséhez, javításához stb.

Mi a hiba?

Ez a címe annak a kötetnek (Műszaki Könyvkiadó), amely tartalmazza a gépjárművek szerkezetének meghibásodási lehetőségeit. Egyébként a műszaki ismeretek bővítése minden gépjárművezetőnek egyéni érdeke, hiszen az egyszerűbb hibák elhárításával időt és pénzt takaríthatunk meg. A könyv ehhez kíván segítséget nyújtani.

A gépkocsi hibáinak kijavítását a könyv alponatokban részletezi, s a szakmailag kevéssé képzett olvasó részére is végrehajtható megoldásokat nyújt. Ismerteti azokat a műszaki hibákat is, amelyek balcséteket okozhatnak, s egyben módszereket közöl feltáráshoz, kijavításukhoz. Ezen túlmenően vezetéstechnikai ismereteket is közöl.

Szerkesztői üzenet

Lapunk 1968. decemberi számában „Közömbösök” cím alatt megjelent novella íróját, Tamási Istvánt kérjük, jelentkezzen szerkesztőségünkkel.

HÍREK

Braziliában és az ország nagyvárosaiban a távbeszélő-hálózat igen túlterhelt. Rióban van úgy, hogy 16 percet várnak egy vonalra. Sokszor inkább küldöncöt menesztenek, mert az gyorsabb, mint a telefon.

Több fővárosi szakosztály erősödött

Sportfőhatósági rendelkezések értelmében 1968. december 15—1969. január 15. között számos sportágban azonnali igazolási lehetőségek adódtak, amennyiben a sportolót egyesülete kiadja a kiadást kérő egyesület számára. Természetesen a Bp. Postás is élt az átigazolási lehetőségekkel, amely lapunk zártakor az alábbi képet mutatta:

A labdarúgók: igyekeztek — érthetően — a csapatot átszervezni, megerősíteni. Ennek eredményeként az Április 4. Gépgyár N. Szabó János nevű hátvédjét. Quinc József középhátvédet (a Z. Danuviahól), Tóth István csatárt (a VCS Traktorgyárból), az ugyancsak csatár Mák Valéri (az Autótaxitól), Főris Tibor kapust (a BKV Előréből), Rab János hátvédet (az Autóbusztól) igazolta az NB III-as Postás. Két további labdarúgót: Frank György fedezetet és Vigh Ferenc csatárt a testvéregyesület WSC Postásból igazoltak át a Lumumba utcába.

Sporthírek

Január 25-én ismét érem-eső „zúdult” a Benczur utcai kultúrotthonban az üzemi bajnokságban részt vett csapatokra és versenyzőkre. Minden sportágban — és osztályonként — az első helyen végzett csapat szép serleget kapott, a csapatbajnokságok I—III. helyezettjei pedig érmeiket. A díjkiosztó ünnepséggel megkezdődött a felkészülés az üzemi tömegsport ez évi küzdelmeire.

A francia újságok sportrovatai meleg hangon írnak a magyar szakszervezeti sportolók párizsi szerepléséről. A Bp. Postás SE-t dr. Kovács László né mesteredző szakmai irányításával Bellák Erzsé, Bihari Gyula és Endrődi Attila tornászok képviselték. Bemutatójuk nagy tetszést aratott. A CGT-fennállása 60. évfordulója alkalmából rendezett sporteseményeken elismerést váltott ki Hegedűs Istvánné előadása a magyar munkássport helyzetéről.

Nem volt elég a megyei bajnokság megnyerése a Pécsi Postás női kosárlabdacsapatának az NB II-be való feljutásához, még osztályozót is kellett játszania, a Zalaegerszegi Előre és a Bonyhádi Cipőgyár—Zala és Tolna megye bajnokcsapataival. A pécsiek mindkét mérkőzést megnyerték, s így ez évben az NB II-ben küzdhetnek a bajnoki pontokért.

Ózdon minden esztendő végén nagy esemény a „Fiedler Ottó Emlékverseny”, a város 25 m-es uszodájában. Legutóbb mintegy 150 úszó állt a rajtkőre. A Miskolci Postás úszói a VI. helyen végeztek.

A rüplabdasport első nagy eseménye 1969-ben a Téli Kupa küzdelemssorozat. A benevezettek között ott találjuk — mind a női, mind a férfi mezőnyben — a Bp. Postás csapatot is. (vedres)

A nyugdíjasokhoz

Amennyiben a temetési segélyre vonatkozóan felvilágosítást kérnek — közöljük, hogy a segély kifizetéséhez be kell hozni:

- a halotti igazolványt,
- a Temetkezési Vállalattól kapott eredeti számlát,
- a szakszervezeti könyvet, melyben tagsági díjhátralék nem lehet.

Segély kifizetése: kedd és péntek de. 10 órától 13.30-ig a Nyugdíjas SZB Irodájában (Bp., VI., Benczur u. 27.).

Budapesti Nyugdíjas Szakszervezeti Bizottság

Természetesen néhány játékos kiadatásához is hozzájárult a labdarúgó-szakosztály vezetősége — közölte Vadkerti Béla, a szakosztály szövetségi képviselője. — Bernáth a MAFC, Temesvári a Gödöllői Vasas, Tóth F. a Kábelgyár játékosak lesz. A Bp. Honvéd NB I-es csapatába szeretnék átigazolni Princz Józsefet, csatársorunk erősségét.

Ehhez a kiadatáshoz azonban egyesületünk nem járul hozzá — szögezte le Zsiris István, a Bp. Postás elnöke. — Az utánpótlás-válogatásban is kitűnően szerepelt fiatal, saját nevelésű játékosra nekünk is igen nagy szükségünk van.

Az asztaliteniszeszők háztáján is komoly a mozgás. Csöke Gabriellát az FTC, Temes Pétert az Aknamély-építő, Bánkuti Sándort a Csepel részére kiadták. A Csepelből viszont Faházi János, a sokszoros válogatott, rutinos versenyző került a Bp. Postáshoz. Lapunk zártakor tárgyalások folytak a Bp. Postás és a Bp. Vörös Meteor között, hogy a VM jóképességű játékosak, Gárdos Péter is hozzájuk kerüljön.

Ez utóbbi átigazolások — amely a Bp. Postás férfi asztalitenisz csapatát igen komoly mértékben erősítene — az az előfeltétele, hogy a VM igazolhassa Bakkt Jutkát, a Soproni Postás válogatott női kosárlabdázóját. Bakkt gyakorlatilag már fél éve nem játszik a Soproni mérkőzé-

sein, tehát nem sok értelme van annak, hogy gátolja kiadatását a S. Postás. Sőt, Bakkt már hónapok óta nem is él Sopronban, Budapestre helyezkedett el olyan munkahelyen, amelyet a Vörös Meteor biztosított a számára.

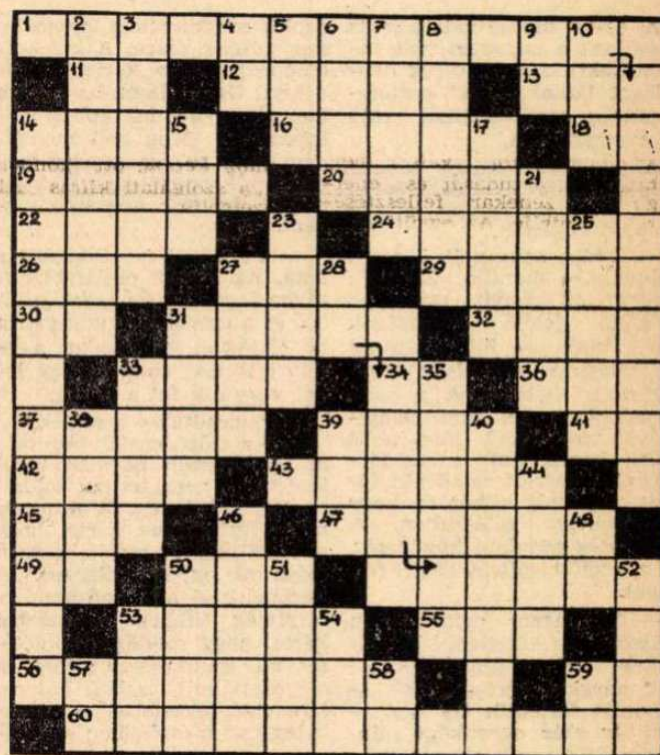
Egyébként a Központi Sport Iskola csapatából „kiöregedett” kiváló fiatal nő asztaliteniszesző, Buszek Júlia is Bp. Postás játékos lett. Vele nagyon megerősödött a női NB I-es csapat.

Szakosztálycsere is történt a Bp. Postás és a másik nagy zuglói sportegyesület, a BVSC között. Ez a szakosztálycsere jól érzékelteti a szocialista sportterkölc helyes értelmezését. A BVSC felszámolta a több, tehetséges fiatalból álló tornaszakosztályát, amelyet teljes egészében a Bp. Postás vett át. Ugyanakkor a BVSC-nek átadta teljes vízilabda-szakosztályát, amelyet nem kívánt és nem is tudott tovább fejleszteni.

Jelentősen erősödik még néhány további szakosztály is, így például az NB II-es női röplabdacsapat, amely a megszűnt Autóbusz nyolc játékosát igazolta. Összintén kívánjuk a Bp. Postás minden új játékosának — és természetesen a „régieknek” is —, hogy az idén működésének 70. évébe lépett egyesületünkben találják meg mielőbb a helyüket és küzdjenek eredményesen, nemcsak a jubileumi évben, de hosszú éveken keresztül is!

Vedres József

KERESZTREJTVÉNY

VÍZSZINTES: 1. A postás dolgozók országsszerte készülnek rá (folyt. függ. 14.). 11. Gyengébb nem. 12. Iskola kelék. 13. Ilyen szó is van. 14. Felnevez — például ide. 16. Becézett leány. 18. Fordított személynév. 19. Személyeddel. 20. Időhatározó szó. 22. Disz a görög stílusú épületeknek. 24. Önféjű? 26. OLK. 27. Zamata. 29. C-vel a végén, nyűg. 30. Zokog. 31. A többi között ezt is kell tanulmányozni azoknak, akik részt vesznek a szellemi bajvívásban. 32. Latyak. 33. Ohajt. 34. Indulatsz. 36. Fordítva év! 37. Unatkozom. 39. A szürke egy árnyalata. 41. Hogy — vidéken. 42. Tovább. 43. Előhú. 45. OVR. 47. Kincse. 49. Helyhatározó. 50. Nem mi? 53. Kiváló. 55. U-val az elején, nagy hegyvonulat. 56. Leradírozott. 59. Kötőszó. 60. Ennyi idő alatt folyik a vízsz. 1.

Beküldendő: vízszintes 1. (folyt. függ. 14.), továbbá vízsz. 31., 60.

Beküldési határidő: február 10.

Lapunk decemberi számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: vízsz.: 1. Önálló postás szakszervezet. Függ.: 6. Postás tanács. 14. A postás vörös ezred. 40. József központ.

Könyvjutalmat nyertek: Stokker Mária (Répevis), Csala Eszter (Püspökladány), Pinter Ákos (Dunaharaszti), Stolicz László (Budapest), Tóth Tamás (Budapest).

Francia festő volt. 44. Kortyol. 46. Ohajtó. 48. Televízió marnek nevében szerepel. 50. Állat. 51. Egyfajta tulajdonság. 52. Olasz benzintörzst az utak mentén. 53. ATÁ. 54. OLF. 57. Indulatsz. 58. Állóvíz. 59. Létezik.

Beküldendő: vízszintes 1. (folyt. függ. 14.), továbbá vízsz. 31., 60.

Beküldési határidő: február 10.

Lapunk decemberi számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: vízsz.: 1. Önálló postás szakszervezet. Függ.: 6. Postás tanács. 14. A postás vörös ezred. 40. József központ.

Könyvjutalmat nyertek: Stokker Mária (Répevis), Csala Eszter (Püspökladány), Pinter Ákos (Dunaharaszti), Stolicz László (Budapest), Tóth Tamás (Budapest).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Dobozi-dráma felelősségre ébreszt

Számunkra, akik az íróval együtt éltük át 1944-et és az utána következő esztendőket, az „Eljött a tavasz” drámai cselekménye életünk része. Az idejeinkben is emlékezzünk arra, hogy nem volt olyan egyszerű, névtelen tagja a társadalomnak, akinek egy adott pillanatban ne kellett volna döntenie, hogy tud-e, mer-e, akar-e szembe fordítani a fasizmussal.

Ami azonban látjuk e drámat azok, akik még nem is éltek akkor? Akik jóval a felszabadulás után születtek, — mint a két fiatal „postás néző” is: Körmendi Anna és Csapó Márta? ... Ezeket gondolkodom, míg várom, hogy itt, a Gépi Adatfeldolgozó Üzem nagytermében befejezzék munkájukat.

Nos, az első kérdésre, hogy nem volt-e számunkra „már idegen”, „kivülről nézett történelem” a dráma tematikája, spontán, egyszerre felelték:

— Nem! ... Aztán Körmendi Anna folytatta:

— Igaz, hogy mi 1944-et és az utána következő éveket csak hallomásból, olvasásból ismerjük, meg az iskolában tanultunk erről. Persze, a nevelőiskolai történelemkönyvek ez csak kicsiny része, s abba az ember nem is tudja nagyon beleélni magát. De ez a dráma... ez más volt... Talán azért is hozta olyan közel

hozzánk 1944-et is... mert azért, hogy időben több sikert adjon nekünk... az lesz az érzésünk, hogy a múlt és jelen... aztán a jelen és a múlt... folyton egybekapcsolódik... Sokan azt mondták, hogy őket zavarta ez az időbeli kettősség... Nekünk éppen az volt az érdekes, hogy... hogy egyszerre láttuk az ember az egészét... a múltat és a jelenet... mint ahogy az ember a maga életét egyszerre éli jelenében és múltjában...

— Igen, — mondja most élénk Csapó Márta —, végig érdekes, izgalmas volt. — Más valamit megérteni, — firtatom tovább —, és más átélni...

Körmendi Anna határozottan válaszol: Végig vele tudunk menni a cselekménnyel, a szereplőkkel.

(Örömmel jegyzem le ezt a választát: helyesebb, szabotársabb, mint az én kérdésfeltevésem. Hiszen Dobozy olyan hőseket ábrázol, — ha nem is kifejezetten a brechti „elidegenítés” módszerével — akiknek csak a problematikája a mi kortársi ügyünk, de azonosulunk nem kell velük.)

A leghevesebb kifejezés tehát valóban, hogy „velük tudunk menni”... Mindezt eddig a dráma valódi hatását, értékét jelzi a „postás nézők” bírálatában.)

A darab egyes részleteiről, s a szereplőkről szólva, azt

mondják: nekik Sinkovits Imre, Agárdi Gábor és Csaruka László tetszett a legjobban. Vajon ezeknél az íróilag megformált alak, vagy a színészi alakítás ragadta meg őket, vagy mindkettő?

— De... az az érzésem... — mondja Körmendi Anna — hogy íróilag jobban megformált a „parancsnok”, az Agárdi alakja... Jobban el is hiszem valahogy az ő jellemét... az egész valóságosabbnak, általánosabbnak tűnik...

— Nem idegen, tehát „különös” a maga számára a jellemgyengesége... a fasisztákkal való megalkuvása a bajtársai rovására és általában, hogy... — Rámnéz, s önkéntelenül ki belőle a válasz, de nem modortalanságból vagy a szavamba: Akkor volt gyenge, amikor a nemzet volt gyenge...

Aztán továbbtudakolom: miért érzik Sinkovitsnak, a „temetőőrnek” az alakját „íróilag nem olyan jól megformálnak”, mint ellenpólusát? Csapó Anna válaszol: Nem tetszett az öngyilkosság. Úgy éreztük, hogy „oda van rakva” a darab végére, mert hát valahogy mégis csak be kell fejezni egy darabot...

A temetőőr alakját csinálták éreztük... főként halálát... O, aki annyit szenvedett, aki nyomorékban is továbbélt, aki maga mondta a darabban, hogy ráért gondol-

kozni egész életén... és majdnem minden világos előtte... csak a gyerekekről nem tudott... miért lesz éppen ekkor öngyilkos? ... Ez nem tartozik alakjának, sorsának az igazi és általános mondanivalójához... Márpedig én azokat a darabokat szeretem, ahol nem az izgalmas és fordulatok „sztori” a fontos, hanem a gondolatok, a sorsok általános érvényű megfogalmazása...

S végül milyen szépen fogalmazza meg az új magyar dráma szeretőjét Körmendi Anna: — Örülök, hogy Dobozi Imre drámájának első része, az író előszavával, megjelent a „Kortárs”-ban. Gondosan, lassan olvashatom, hiszen a színpadon gyorsabban röppen a szó és nehéz minden gondolatot mélyen megérteni és megőrizni magunkban. Márpedig én úgy érzem, drámájának éppen a gondolatokban van a legnagyobb értéke, abban, hogy általánosan tudja megfogalmazni számunkra sok és komoly erkölcsi problémáinkat.

(k. gy.)

● Nahodka szovjet kikötő és Honszu japán sziget között megkezdődtek az Európát és Ázsiát összekötő sokszatornás nemzetközi telefon- és távíró-összeköttetés 800 kilométeres víz alatti szakaszának kiépítésével kapcsolatos munkálatok. Ezt a csaknem 13 ezer kilométer hosszú hírközlő vonalat a Szovjet Postaügyi Minisztérium és a nagy északi távírtársaság (Dánia) között létrejött egyezmény alapján létesítik. A vonal Moszkvától Tokiót és Koppenhágát köti össze.

● A nyugatnémet postások sztrájkja miatt 5 millió postai küldemény nem jutott el időben a címzetekhez. A ceyloni postai alkalmazottak bérkölveletük alátámasztására léptek sztrájkba, s megbénították az ország postai és távíróforgalmát.

● Bulgáriában új tranzistoros rádióadót szerkesztettek, amelyet a sportolók edzéseinek használnak majd. A 130 gramm súlyú rádióadót úgy rögzítik a sportoló fejére, hogy egyáltalán ne akadályozza őt a mozgásban. Ezzel a készülékkel figyelhetik az orvosok és az edzők a sportoló pulzusát és légzését.

Szabó László

ÜRÖM

Alig múlt egy éve — 1967 december —, amikor fényképes riportban számoltunk be örömmel arról, hogy a Magyar Posta 30 darab olajfűtésű mozgópóstakocsit vásárolt. Örültünk a ténynek, tudván, hogy a mozgópóstások munkakörülményei nagymértékben javulnak. Akkor is hideg volt, most is az van. Nagy ünnepséggé is vált, mert hogy importból kerültek az országba a szóban forgó kocsik. Tétre jött a nyár, a nagy melegben a kocsik rossz szellőzése panaszokká a dolgozók. Aztán jött megint a tél, s kiderült, hogy... több mozgópóstakocsit kivontak a forgalomból... December 20-án a Budapest-Somoskőújfalu 81-es sz. mozgóposta fűtés nélkül közlekedett, a hőmérséklet: mínusz 15 °C. Január 3-án Pécs—Budapest vonalon 22 órától 0,5 óráig volt fűtetlen a kocsik stb., stb.

Ma már tudjuk, hogy a műszaki átvétellel nem párosult az ünneplés. Így lett az örömből üröm. (b—r)

HIREK

Csempék

Megromlott a liba

A Képes Újságban olvastam, hogy Tiszapüspökből egy nagymama csomagot küldött unokájának, amelyben egy hízott liba volt. A postahivatal nem továbbította, így a liba megromlott. Erthető Czákó Kálmáné dunaiújvárosi lakos (az unoka) felháborodása. Igaz, ilyen esetek nem jellemzők a magyar postásokra. Mégis megkérdézzük: mit szólnának a tiszapüspöki postások, ha velük is hasonló eset történné, például egy üzletben. Bizonyára nyomban a panaszkönyvet követelnék és joggal! Ime, ez a mi panaszkönyvünk. Valakinek talán meg is kellene téríteni a kárt. (b—s)

Elkészült az új pécsi televíziótorony kétszintes adóépülete.

Sarkadi Mihály 47 éves postai kézbesítőt a nyíregyházi megyei bíróság sikkasztásért 5 hónapi szabadságvesztésre ítélte, s kötelezte a kár megtérítésére.

Új telefonközpont épül Szegeden 12 ezer állomást befogadó kapacitással. A határidő 1974. 1970-ig munkásszállás építését tervezik.

Kommunista munkahét versenyt tartottak a nagybányaiak.

Bélyeg-világkiállítás rendeznek 1969. május 31. és június 8-a között Szófiában.

Elkezdtek a csepeli elavult távbeszélőközpont automatizálását, bővítését.

A somogyi postákon két évvel ezelőtt kezdtek meg a lakott települések telefonnal való felszerelését. 1963 végére a terv szerint végrehajtották a feladatot.

Új postai szolgáltatás lesz az adatátvivő berendezés. A nagy teljesítményű gép percenként 10 ezer számot rögzít, s közönséges távbeszélővonalal üzemeltethető.

Elkészült az első magyar gyártmányú színes tv-adó berendezés.

Sokan bírálták a postát, amiért a tarifarendezés után nem tudtak nagyobb című bélyegeket vásárolni.

EGRI CSILLAGOK

A közönség több évtizedes kívánsága teljesült: Gárdonyi remekét Várkonyi Zoltán rendező, Nemeskürty István forgatókönyvíró, Szécsényi Ferenc operatőr és Farkas Ferenc zeneszerző segítségével filmre vitték.

A mindeddig legköltségesebb magyar filmalkotás valóban monumentális. Hatalmas szereplőgárdát vonultat fel, látványosan gazdag a kiállítás, nagy tömegjelenetek, izgalmas ostromképek fogják meg a nézőt.

Kár, hogy a film helyenként vontatott, hosszadalmas, mert a feszebb cselekmény, feszültebb izgalom, közvetlenebb emberi momentum valahogy háttérbe szorult a látványosságra való törekvés mögött.

A népes szereplőgárdából csak néhány kiemelkedő alakítást emelhetünk ki: Sinkovits Imre nagy formátumú Dobó Istvánját, Bárdi György illúziót keltő Jurmurdzsjákját, a szép és tehetséges Venczel Verát, Gobbi Hildát, Ruttkai Erát, Somogyvári Rudolfot, Agárdi Gábert, Tordy Gézát. Összefoglalva: mégis azt kell mondanom: a néhol vontatott, igazi feljuttat érzések nélküli film nem aknázza ki a nagy lehetőségeket.

(v. i.)

Nit isnak rólunk?

Valamennyi napilap megemlékezett a postaműszak nagy eseményéről, az új Kosuth Rádió üzembe helyezéséről. A Zalai Hírlap (december 18.) ugyanakkor nagy eseményről szívesen emlékezik meg: a nagykanizsai új automata telefonközpontot, amely 1600 új telefon bekapcsolását teszi lehetővé. Az előfizetők közvetlen társasági hívhatják a fővárosi és zalaegerszegi előfizetőket.

Egy könyv margójára

„Postai üzemszervezési kézikönyv” címen jelent meg dr. Palágyi István munkája. A könyvet már megkapta egyébként az összes szakszervezeti közép- és alapszerv is. Ajánljuk annak tanulmányozását főleg a közgazdasági, műszaki és forgalmi vonatkozású kérdésekkel foglalkozó tisztviselőknek. A könyvben foglaltakat nemcsak úgy használhatják, hogy felhasználják, amikor javaslatot tesznek a szakmai vezetőknek különböző problémák megoldására, de ösztönözhetik az illetékeseket a helyesebb, jobb munka- és üzemszervezésre. Hangsúlyozzuk, a könyv igen hasznos, de azért van némi megjegyzésünk.

Az egyes fejezetek megállapításából arra következtethetünk: a munka- és üzemszervezéssel foglalkozó dolgozókna tilos más irányú szakmai vagy társadalmi munkát végezni. (Lásd a könyv 195. oldalának g. pontja alatt.)

Véleményünk: a munka- és üzemszervezéssel foglalkozó dolgozók éppen szakmai és általános műveltségükkel fogva képesek a hatékony társadalmi munka elvégzésére, s ezt általában szívesen is vállalják. Hibás és személetes. S talán véleményünkkel a szerző és az összes üzemszervező is egyetért.

(sütő)

Jelölés közvéleménykutatás alapján

A 62-es postahivatalban is készülnek a szakszervezeti választásokra. Mire e sorok napvilágot látnak, az öt osztálybizottság egyik-másikát már újrávalasztották.

A jelölő bizottságok időben munkához láttak. Tagjaik — ki-ki a maga területén, alapos munkát végeztek.

— Pedig nem volt könnyű dolgunk, — mondja Zaletnik György, az irányító osztályon működő jelölő bizottságok egyik tagja. — Miután a mi választásunk az első közé tartozott, beleestünk a nagy forgalomba. A karácsonyi-újévi „szezonban” alig jutott időnk beszélgetni a szaktársakkal. Másrészt mindenki fáradt volt még ahhoz is, hogy kérdéseinkre válaszoljon. A kötelesség azonban kötelesség. És a jelölő bizottság eleget tett ennek.

— A magam csoportjában először csak kötetlenül beszélgettem kollégáimmal, ötleket, neveket kértem tőlük — folytatja Zaletnik György. — Amikor már egyenként min-

denkit megkerestem, csoportosan jöttünk össze. A bizalmi csoportokban is kértem véleményt. Úgy véltem, ha többen vannak együtt, bátrabban nyilatkoznak. Meg kell mondanom, hogy engem spontán senki sem keresett meg, mindig nekem kellett kezdeményeznem.

— De végül is összeállt a lista. Az öttagú osztálybizottságba legalább tíz tagot jelölték és a szavazatok arányában döntöttük el mi hárman, a jelölő bizottság tagjai, hogy kik vegyünk fel a listán.

Megmaradtak-e a régié? — Az előző osztálybizottság öt tagja közül hárman bejelentették: nem tudják vállalni. Egyikük beteg, őt otthon is megkerestem, de kérte, hogy ne jelöljük. A másik közben máshová ment dolgozni. A harmadik — az előző osztálybizottság titkára — szintén kérte, hogy mellőzzük jelölését. Bár munkájával a többség elégedett volt, családi helyzetére való tekintettel — súlyos beteg van a családban — mel-

tányoltuk kívánságát. A jelöltlista élére a volt t-t-s szakmárso neve került. A többség már a jelölésnél ráadta szavazatát. Nem csoda. Közismert személyiség, hiszen az ő részvételével minden szociális kérdés, minden olyan gond, amely sürgős orvoslást kívánt, Fenyvesi Imre, a felvételi és az általános osztályon működő jelölő bizottság elnöke még nem tudja, végül hogyan szavaz listájukra a tagság. A február 6-i választás tesz majd pontot munkájukra.

Nálunk csak most lesz először osztálybizottság. Eddig főbizalmink volt. En magam elsősorban a felvételi osztályon folytattam közvéleménykutatást. Először szintén egyenként beszélgettem társaimmal, azután elmentem a bizalmi választásokra és csendes megfigyelőként hallgattam a véleményeket. Így azután lassan kialakult a jelöltlista, a szükségesnél hirtel több jelölttel a „népszerűség listán”. A közvéleménykutatás eredményének megfelelően kiválasztottuk azt az öt embert, akit a leg-többen javasoltak. Beszélünk természetesen az osztályvezetőkkel, a párttitkárral elvtársakkal, és azt hiszem, olyan jelöltlistát állítottuk össze, amely közmegelegedésre szolgál.

— Titkárnak a volt főbizalmi javasoltuk, aki nagyon rendszeres, lelkiismeretesen dolgozott eddig is. Lesznek fiatalok is a listán, megfelelően képviselve az osztályon dolgozó összetételt. Három tagot ajánlunk a felvételi osztályról, kettőt az általános osztályról, vagy ahogy nálunk nevezik, a főnökségtől.

— Egyébként biztos vagyok benne, hogy az osztálybizottság révén jobb lesz majd a szakszervezeti munka. Ha többen vesznek részt, jobban is látják a dolgokat, hiszen több szem többet lát. Bár eddig sem volt baj...

Elhangzottak-e panaszok is? — A szakszervezeti munkát nem kifogásolta senki, annál több szó esett az általános gondokról, a munkaidőről, a szolgálati beosztásról, az alacsony bérekről. Ezt azonban a mi szakszervezeti bizottságunk nem tudja megoldani, csak jelezheti. És jelzi is!

A jelölő bizottságok munkájára a választás teszi fel a koronát. És végül elfogadott lista, illetve a megválasztott osztálybizottság összetétele dönti el, hogy valóban jól dolgoztak-e.

(l. m.)

Lukács Mária

Baleset nélkül

A munkanapló első oldalán piros betűkkel ez áll: „Higgadság — Nyugodtság — Megfontoltság — Mindenekelőtt.”

Utána egy félreérthetetlen mondat: „Aram alatt egy személy nem dolgozhat. Szigorúan tilos!”

Alatta az érdekeltek, az erőszakra való gépeken dolgozók aláírása.

Lehet, hogy mindez naivan hat. Az eredmény azonban — sokat mond! A fenti idézőjelbe tett figyelmeztetés ugyanis gyakorlati tárt vált. A napló sorozatosan dokumentálja, hogy egyedül nem is dolgoznak.

Az eredmény: a gépteremben évek

óta nem volt baleset.

Bodó Jenő, az itt dolgozó szocialista brigád vezetője szinte mindig bent van. És — ahogyan társai mondják — szünet nélkül „dön-gicsélli” fülükbe: vigyázzni, vigyázzni.

Ez a gépterem egyébként a Krisztina Távbeszélő Üzem motorja. Tőlük függ az épület energiaellátása, a fűtés, a melegvíz-szolgáltatás. Állandóan ébren kell figyelniük a jelzőberendezéseket, amelyek érzékenyen reagálnak az épületben előforduló legkisebb hibára is.

A gépterem működésének legki-

sebb hibája pedig az egész épületben érezhető hatása. Ezért, valamint az itt dolgozó emberek testi épségéért is ügyelnek oly nagyon a munka biztonságára. Ezért van az, hogy a szocialista brigád értekezleteinek állandó témája a munkabiztonság. Ezért tüntetik fel piros betűkkel a balesetelhárítás fontosságát. És — amint hangsúlyoztuk — ennek az eredménye, hogy náluk nincs baleset.

A néhány tagból álló kis közösség bebizonyította: az elővigyázatos munka meghozza a maga eredményét.

(l. m.)